Το Γαλαξεῖδι

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙΩΤΩΝ—ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΥΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Κωνστ. Εὐθ. Αὐγέρης
Κυρ. Σ. Ἀρβανίτης
Εὐθ. Ν. Γουργουρῆς
Διον. Κ. Κατσανάκης
Ιω. Δ. Μητρόπουλος
Δημ. Μαστορῖκος
Ιω. Ε. Μιχόπουλος
Ἠλ. Παπαλάϊος

Γραφεῖα
Μπουμπουλίνας 9α
Πειραιᾶ

ΟΙ ΑΠΟΔΗΜΟΙ ΣΑΝΙΣ ΣΩΤΗΡΙΑΣ

ΓΑΛΑΞΕΙΔΙ, Ἰούλιος. (τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Κανενὸς δὲν διαφεύγει τὸ θερμὸν ἐνδιαφέρον, τὸ ὁποῖον οἱ ἀπόδημοι συμπολῖται μας εὐθὺς μόλις ἀπελευθερώθη ἡ πατρὶς μας, ἔδειξαν πρὸς τοὺς ἐδῶ συγγενεῖς των. Ἀπὸ τὰς πλέσμου, ὅπου διαμένουν ἀπὸ ἐτῶν, ἕνα αἴσθημα ἀγωνίας ἐξεδηλώνετο, διότι κανεὶς των δὲν ἐγνώριζε πόσοι εἶχαν ἐπιζήσει ἀπὸ τοὺς ἰδικούς των ἔπειτα ἀπὸ τὰ μαῦρα χρόνια τῆς κατοχῆς, ὁπότε ἡ πεῖνα, αἱ λεηλασίες καὶ τὰ ἐκτελεστικὰ ἀποσπάσματα τῶν ἀγρίων κατακτητῶν εἶχαν θερίσει κόσμον καὶ κόσμον. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς Κατοχῆς μερικοὶ ἀπόδημοι συμπολῖται μας εἶχαν κατορθώσει διὰ τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ νὰ ἐπικοινωνοῦν ὁπωσδήποτε μαζί μας, ἀλλὰ δὲν ἦτο δυνατὸν καὶ νὰ ἔλθουν ἀρωγοί. Διὰ τοῦτο μόλις ἀνέπνευσεν ὁ τόπος ἀπὸ τὴν μεγάλην συμφορὰν ποὺ τὸν εἶχε βρεῖ καὶ μόλις ἔδωκεν ἡ ἀμερικανικὴ Κυβέρνησις τὴν σχετικὴν ἄδειαν, ξενιτευμένοι τῶν ὁποίων τὰ ἴχνη εἴχαμε χαμένα χρόνια καὶ χρόνια ἤρχισαν ἀμέσως νὰ ἀποστέλλουν χρηματικὰ ἐμβάσματα διὰ νὰ προλάβουν ὅσους ἀκόμη ἦσαν ἐν ζωῇ.

Συνέβη ὅμως τότε ὅτι τὰ ἀποστελλόμενα δολλάρια δὲν ἐξηργυρώνοντο εἰς τὴν πραγματικήν των ἀξίαν. Αἱ Τράπεζαι τὰ ἔπαιρναν εἰς ἐξευτελισμένας τιμάς, ἐνῶ ἐξ ἄλλου ἡ ἀκρίβεια ἦτο μεγάλη. Πολλοὶ παραλῆπται ἐμβασμάτων διὰ τὸν λόγον αὐτὸν ἠναγκάσθησαν νὰ τὰ ἐπιστρέψουν καὶ ζητοῦσαν ἀπὸ τοὺς δικούς των στὴν Ἀμερικὴ νὰ τοὺς στέλλουν καλύτερα τρόφιμα παρὰ χρήματα. Καὶ πράγματι ἀπὸ τὴν ἐποχὴ ἐκείνη ἤρχισαν βροχηδὸν νὰ καταφθάνουν τὰ δέματα εἰς τὸ Γαλαξεῖδι. Ἐπειδὴ δὲ πολλοὶ ἀποστολεῖς δὲν ἤξευραν ἂν ζοῦν οἱ συγγενεῖς των ἐσημείωναν εἰς τὰ δέματα νὰ δοθοῦν εἰς τὸν δεῖνα ἢ ἐν ἀπουσίᾳ του εἰς τὸν τάδε, ἔτσι δὲ τὰ δέματα δὲν ἐπεστρέφοντο.

Κατὰ τὰς πληροφορίας μου εἰσῆλθον εἰς τὸ Γαλαξεῖδι κατὰ τὴν περίοδον αὐτὴν περὶ τὰ 6.000 δέματα μέσου βάρους 6 χιλιογράμμων ἕκαστον. Μεγάλος ἔπαινος ὀφείλεται εἰς τὸν ἐνταῦθα καλὸν φίλον καὶ συμπολίτην μας κ. Σπυρ. Κορδοπάτην, προϊστάμενον τοῦ ταχυδρομικοῦ Γραφείου καὶ τὸν ἀκούραστον διαμέα Ἠλίαν Παλιβίδαν, οἱ ὁποῖοι μόλις κατέφθανον τὰ δέματα, δέματα μὲ τρόφιμα καὶ δέματα μὲ ρουχισμόν, τὰ παρέδιδον ἀμέσως εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους διὰ νὰ μὴν ἐπέρχεται οὔτε ἡ παραμικροτέρα καθυστέρησις.

Ἠμπορεῖ νὰ λεχθῇ ὅτι οἱ ἀπόδημοι συμπολῖται μας ἔσωσαν κυριολεκτικῶς τὸ Γαλαξεῖδι. Εἰς αὐτοὺς ὀφείλεται ὅτι ἀνεκόπη ἐν μέρει ἡ ἐπέκτασις τῆς φυματιώσεως, ὅτι πολλοὶ ἐτοιμόρροποι ὀργανισμοὶ ἐξαναζωντάνεψαν, ὅτι τὰ παιδάκια διέφυγον τὸν ἄμεσον κίνδυνον καὶ οἱ γυμνοὶ ἔξανα ντύθηκαν καὶ τὸ χαμόγελο ξαναγύρισε εἰς τὸ πρόσωπο τοῦ κόσμου. Ἂς εἶναι εὐλογημένοι διὰ τὴν συνδρομήν των. Καὶ ἂς μὴ λησμονοῦν ὅτι ἡ πατρίδα μας δὲν ἀνέρρωσεν ἀκόμα ἐντελῶς καὶ ὅτι ὅπως προπολεμικῶς, πολὺ περισσότερον δὲ τώρα, ἔχει ἀνάγκην χρηματικῶν ἐμβασμάτων διὰ νὰ ἐπέλθῃ κάποια ἀνακούφισις εἰς τὴν γενικὴν δυστυχίαν.

Ε. Η. Κ.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Παρεκλήθημεν ὑπὸ τοῦ Συνδέσμου μας νὰ ἐπιστήσωμεν ὅλως ἰδιαιτέρως τὴν προσοχὴν τῶν ἐρχομένων ἀπὸ τὸ Γαλαξεῖδι καὶ ἐχόντων ἀνάγκην νοσοκομειακῆς περιθάλψεως συμπολιτῶν μας εἰς τὰ κατωτέρω. Παρετηρήθη ὅτι πολλοὶ κ τούτων, ἀφοῦ ἐξαντλήσουν κάθε χρηματικὸν πόρον εἰς διαφόρους κλινικὰς προσφεύγουν ἔπειτα εἰς τὸν Σύνδεσμον ζητοῦντες οἰκονομικὴν ἀρωγήν. Εἰς τοιαύτας περιστάσεις πάντοτε ἐν τῷ μέτρῳ τοῦ δυνατοῦ κάμνει τὸ καθῆκον του ὁ Σύνδεσμος. Αἰσθάνεται ὅμως τὴν ὑποχρέωσιν νὰ δηλώσῃ ὅτι ἡ τοιαύτη ΕΚ ΤΩΝ ΥΣΤΕΡΩΝ προσφυγὴ δημιουργεῖ καὶ διὰ τὸν Σύνδεσμον καὶ διὰ τοὺς προσφεύγοντας μίαν ἀνωμαλίαν, τὴν ὁποίαν κανενὸς εἴδους οἰκονομικὴ ἐνίσχυσις δὲν ἠμπορεῖ νὰ θεραπεύσῃ. Διότι οἱ ἐρχόμενοι πρὸς θεραπείαν εἰς τὸν Πειραιᾶ ἐκλέγουν ἐξ ἰδίας πρωτοβουλίας ἢ ἄγνωστον διὰ ποίων συστάσεων νοσοκομεῖα, κλινικὰς ἢ ἰατροὺς καὶ συχνὰ πίπτουν θύματα ἐκμεταλλεύσεως, ἥτις ἀπορροφᾷ τοὺς πόρους των. Ἀντιθέτως ἂν ἐξ ἀρχῆς προσέφευγον εἰς τὸν Σύνδεσμον οἱ νοσοκομειακαὶ δαπάναι των θὰ ἦσαν πολὺ ὀλιγώτεραι καὶ εἰς μερικὰς περιπτώσεις πιθανὸν νὰ μὴν ἐπλήρωναν τίποτε. Παρίστανται ἐπομένως ἀνάγκη νὰ ἀντιληφθοῦν οἱ ἀνήκοντες εἰς τὴν κατηγορίαν αὐτὴν ἀσθενεῖς συμπολῖται μας ὅτι ὀφείλουν νὰ συμβουλεύωνται τὸν Σύνδεσμον εὐθὺς ἅμα τῇ ἀφίξει των εἰς τὸν Πειραιᾶ, διότι ὁ Σύνδεσμος εἶναι εἰς θέσιν ἢ νὰ μετριάσῃ κατὰ πολὺ τὰς νοσοκομειακάς των δαπάνας ἢ καὶ νὰ τοὺς ἀπαλλάξῃ ἐντελῶς ἀπὸ αὐτάς, ἂν δυνηθῇ.

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΕΙΣ ΕΝΑ ΦΙΛΙΚΟ ΓΡΑΜΜΑ

Ἀγαπητέ μου φίλε,

Διάβασα τὸ γράμμα σου καὶ συμμερίζομαι τὸν πόνο σου καὶ τὴ νοσταλγία ποὺ σὲ δέρνει γιὰ τὸ ἀγαπημένο μας χωριό. Λοιπὸν ὅλα αὐτὰ ποὺ θυμᾶσαι καὶ νοσταλγεῖς, περάσανε καὶ πᾶνε δυστυχῶς σὰν ὄνειρο καὶ χάθηκαν μέσ' στὸ σκοτάδι. Χάθηκε ἡ ὁμορφιά τους, χάθηκε ἡ ζωή του, χάθηκαν τὰ πάντα του, καὶ δὲν τοῦ ἀπέμεινε τώρα πιὰ παρὰ ἡ δυστυχία καὶ ἡ ἐρημιά.

Πρόσωπα ξένα καὶ ἄγνωστα, σὲ μᾶς τοὐλάχιστο χάρις στὰ χρονάκια μας, καὶ σπίτια κατάκλειστα, χωρὶς πόρτες καὶ κεραμύδια, εἶχ ἐπίμετρον δὲ καὶ πὰ ὡραῖα του μου ράγια γκρεμισμένα δηλ. σωστὸ ναυάγιο. Ἀλήθεια γιὰ στάσου ἂς παραμερίσουμε γιὰ λίγο τὴ σημερνὴ κατάντια του κι' ἂς ἔλθουμε στὰ περασμένα ὅπου νοσταλγεῖς. Γιὰ θυμήσου λοιπὸν τὴν παληὰ ὁμορφιά του καὶ τὴ ζωή του.

Ποῦ εἶναι κεῖνα τὰ χρόνια τὰ καλά, ποῦ εἶναι κεῖνος ὁ ὁμορφόκοσμος, ἡ κίνησις, ἡ ἀνθηρότης, οἱ ταρσανάδες μὲ τὰ καράβια του, ποῦ εἶναι ἡ ἀξέχαστη παρεούλα μὲ τὰ γλεντάκια μας τὰ ὄμορφα, τὰ ξενύχτια μας καὶ τὰ τραγούδια μας μὲ τὸ Κανέλλο ποὺ ξεφαντώναμε τὰ πάντα μὲ τὶς κυθαρίτσες μας καὶ τὰ μαντολίνα μας, τὰ ἀγνὰ καὶ ἄδολα φλέρτ μας, τὶς βολτίτσες μας, τὶς ἀτέλειωτες στὴν πιάτσα κάθε βράδυ γιὰ νὰ βλέπουμε τὶς ἄλλες;... Ποῦ εἶναι τὸ ὄμορφο καφενεδάκι μας ἡ «Αὔρα» μὲ τὸν ἀλησμόνητο Στραβολούκα καὶ τὴ σομάδα του ἡ Γαλαρία μας ἡ ἀνθισμένη μὲ τὸν ἀξέχαστο Κορακίδη νειόγαμπρο ; ποῦ εἶναι τ' ἀτέλειωτο κέφι τοῦ ἀθάνατου Μεζὲ τοῦ ἐπιμελητοῦ καὶ μυστικοσύμβουλου τῆς παρέας μὲ τὴν ὄμορφη βαρκούλα του τὴν «Ἀμφιτρίτη» ποὺ πάντα σ' αὐτὴ μέσα καὶ ἀραγμένη στ' ἀνοικτὰ μὲ τὸ φεγγαράκι μᾶς ἔκανε ὁ καϋμένος

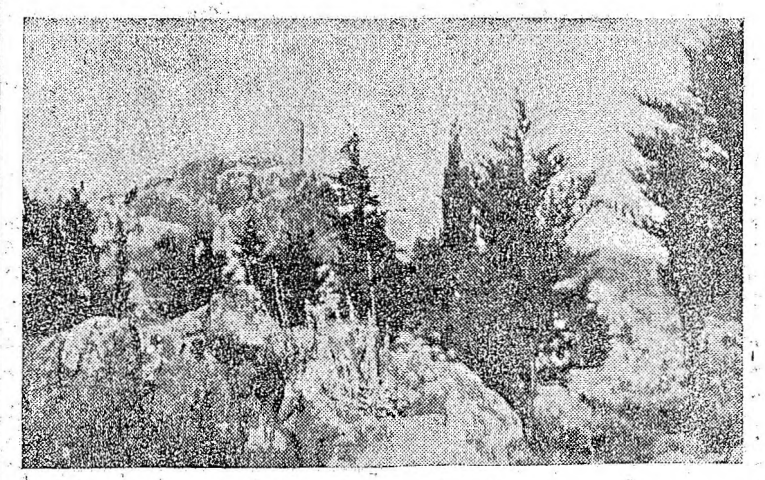

Ὁ Κούκουνας. Δι' ὅσους ἔχουν χρόνια νὰ ἐπισκεφθοῦν τὸ Γαλαξεῖδι ἡ δενδροφύτευσίς του παρουσιάζει καὶ μαν ὡραίαν ἔκπληξιν.
(Φωτογραφία Εὐθ. Η. Καμβύση)

ΓΤΡΩ

ΑΠΟ ΤΟ ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙΟΥ

(2ον ΜΕΡΟΣ (τελευταῖον)

Ὁ Ν. Μάμμας ὑπῆρξεν ἴσως ὁ μόνος ἐκ τῶν νεωτέρων Γαλαξειδιωτῶν ὅστις τὰ αἰσθήματα ποὺ ἐπλημμύρουν τὴν ψυχήν του γιὰ τὸ Γαλαξεῖδι δὲν τὰ ἐξωτερίκευσε μὲ λόγια, ἀλλὰ μὲ ἔργα χειροπιαστά. Ἐνθουσιώδης καὶ φιλόπατρις, τοπικιστὴς ὅσον ὀλίγοι, μοναδικὴν σκέψιν εἶχε πῶς νὰ ξαναζωντανέψουμε τὸ Γαλαξεῖδι. Καὶ μὲ τὴ νοσκέψιν αὐτὴν ἀφῆκε τὴν ζωτικότητά του νὰ ἐκδηλωθῇ πρὸς ὅλας τὰς κατευθύνσεις. Ἀλλ' ἐκεῖ ὅπου ἡ προσοχή του εἶχε κυρίως στραφῇ, ἐκεῖ ὅπου ὁ ἐνθουσιασμός του ἐξεδηλοῦτο αὐθορμητος, πηγαῖος, ἦτο ἡ ἐνέργεια ἀνασκαφῶν, τὸ ξεσκέπασμα — ὅπως ἔλεγε — τῆς ἀρχαίας Οἰάνθης.

Μετὰ τὴν προσφορὰν τοῦ Ν. Μάμμα ὅπως καταβάλη ὅλα τὰ ἀπαιτούμενα ἔξοδα διὰ τὴν διενέργειαν τῶν ἀνασκαφῶν, ἐζητήσαμεν ἀπὸ τὴν ἀρμοδίαν ὑπηρεσίαν νὰ ἐγκρίνῃ τὴν διενέργειαν ταύτην καὶ νὰ διατάξῃ ἀρμόδιον ἀρχαιολόγον ὅπως ἐπιστατήσῃ εἰς αὐτάς. Λόγῳ ὅμως τοῦ βραδυκινήτου τῆς γραφειοκρατικῆς μηχανῆς ἡ ἔγκρισις ἐβράδυνε πολὺ νὰ ἔλθῃ καὶ ὀλίγον ἔλειψε νὰ ναυαγήσῃ τελείως ἡ προσπάθεια αὕτη τῆς ἐνεργείας τῶν ἀνασκαφῶν.

Ἐν τῷ μεταξὺ ὅμως εἰς τὴν θέσιν «Κυκκενοχώραφα» κάτωθι τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου, ὁ κτηματίας καὶ δικολάβος Νικόλ. Σφέτσος, ἀνασκάπτων τὸν ἀγρόν του, ἕνα θέσῃ τὸ θεμέλια ἀνεγερθησομένης ἀγροικίας, εὗρεν ἀρχαίους τάφους, τοὺς ὁποίους οἱ ἐργάται ἐν τῇ ἀγνοίᾳ των κατέστρεψαν μαζὶ μὲ τὰ ἐντὸς αὐτῶν «κτερίσματα», ἐκ τῶν ὁποίων ἐλάχιστα ἠδυνήθη ὁ ἐν λόγῳ κτηματίας νὰ διασώσῃ καὶ παραδώσῃ εἰς τὸ Μουσεῖον.

***

Τὸ περιστατικὸν αὐτὸ ἠνάγκασε τὸν Ν. Μάμμαν νὰ μεταβῇ αὐτοπροσώπως εἰς Θήβας (δέον νὰ σημειωθῇ ὅτι ἡ Ἀρχαιολογικὴ Συλλογὴ Γαλαξειδίου διοικητικῶς ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν Ἀρχαιολογικὴν Ἐφορείαν Θηβῶν) καὶ νὰ φέρῃ εἰς Γαλαξεῖδιον τὸν τότε ἐπιμελητὴν Ἀρχαιοτήτων Θηβῶν κ. Χωραφᾶν, ὅστις μαζὶ μὲ τὸν Μάμμαν καὶ ἀρχαιοφίλους τινὰς ἐπεσκέφθη τὸ ἀγρόκτημα τοῦ Ν. Σφέτσου, ἐξήτασε τὸν χῶρον, ἐφωτογράφησε τοὺς τάφους κλπ. Ἀκολούθως δὲ δι' ἐκθέσεώς του πρὸς τὸ ὑπουργεῖον Παιδείας ἐζήτησε τὸ ταχύτερον νὰ διαταχθῇ ἡ διενέργεια τῶν ἀνασκαφῶν. Τότε καὶ ὁ Ν. Σφέτσος προέβη εἰς τὴν δήλωσιν ὅτι δέχεται ἄνευ οὐδεμιᾶς ἀξιώσεως περὶ ἀποζημιώσεως, νὰ ἐνεργηθοῦν εἰς τὸ κτῆμα του ἀνασκαφαί, ὅπου, ὡς φαίνεται, ὑπάρχει ἀρχαῖον νεκροταφεῖον.

Τὴν ἄνοιξιν τοῦ 1940 ἐδέησε — ἐπὶ τέλους — νὰ γίνῃ ἀποδεκτὴ ἀπὸ τὸ ὑπουργεῖον ἡ προσφορὰ τοῦ Ν. Μάμμα, ὅστις ἀμέσως κατέθεσεν εἰς τὸ Ταχ. Ταμιευτήριον καὶ ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἐφόρου Ἀρχαιοτήτων Θηβῶν τὸ ποσὸν τῶν 50.000 δραχμῶν ὡς πρώτην δόσιν, καὶ διετάχθη ὁ ἀρχαιολόγος κ. Ἰω. Θρεψιάδης, ὅπως μεταβῇ εἰς Γαλαξεῖδιον καὶ χρησιμοποιήσῃ τὴν ἐν λόγῳ κατάθεσιν διὰ τὸν σκοπὸν διὰ τὸν ὁποῖον προωρίζετο. Πράγματι δὲ ὁ κ. Θρεψιάδης συνοδευόμενος ὑπὸ τῆς συζύγου του (ἀρχαιολόγου καὶ αὐτῆς) καὶ ὑπὸ εἰδικευμένων ἐργατῶν, ἔφθασεν εἰς Γαλαξεῖδιον καὶ ἤρχισεν ἀμέσως τὴν μελέτην τῶν ἀρχαιολογικῶν χώρων. Πρῶτον ὅλων ὅτι περισσότερον ἀρχαιολογικὸν ἐνδιαφέρον παρουσίαζον αἱ εἰς τὸ κτῆμα Σφέτσου ἀνασκαφαί καὶ τόπον ἐπιμονῆς μας αὐταὶ ἤρχισαν εἰς τὸν χῶρον ὄπισθεν τῆς οἰκίας Μπαρλιάκου (πρώην Μητροπούλου) ὅπου ὑπῆρχε ἐπιτύμβιος ρωμαϊκὴ πλάξ. Δαπάναις ὡσαύτως τοῦ Ν. Μάμμα ἐγένοντο ἐγκαίνια τῶν ἀνασκαφῶν, εἰς τὰ ὁποῖα παρέστησαν

ΕΚΕΙΝΟΙ ΠΟΥ ΕΦΥΓΑΝ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΟΥΡΓΟΥΡΗΣ

Τὸν Φεβρουάριον 1943 ἀπεβίωσε καὶ ἐτάφη εἰς τὰς Ἀθήνας ὁ Νικόλαος Γουργουρῆς. Λόγῳ τῆς σκοτεινῆς ἐκείνης ἐποχῆς ὁ θάνατος τοῦ Ν. Γουργουρῆ παρῆλθεν ἀπαρατήρητος καὶ οὕτως οὔτε ἡ ἰδιαιτέρα μας Πατρίς, οὔτε οἱ ἐν Πειραιεῖ καὶ ἐν Ἀθήναις Γαλαξειδιῶται, ἀλλ' οὔτε καὶ ἡ πολιτεία ἀπένειμον τὰς ὀφειλομένας τιμὰς εἰς τὸν ἔγκριτον ἐπιστήμονα, εἰς τὸν φλογερὸν Γαλαξειδιώτην καὶ εἰς τὸν δημόσιον ἄνδρα τὸν καπ' ἐπανάληψιν τιμηθέντα μὲ τὴν ἐντολὴν τοῦ λαοῦ τῆς Παρνασσίδος καὶ γενικώτερον τῆς Φθιωτιδοφωκίδος. Ἂς εἶναι λοιπὸν αἱ γραμμαὶ αὐταὶ τὰς ὁποίας χαράσσω τὸ ἐλάχιστον δεῖγμα εὐγνωμοσύνης καὶ ἀναγνωρίσεως, τὰς ὁποίας ὀφείλει τὸ Γαλαξεῖδι πρὸς τὸ εὐγενὲς τέκνον του, τὸ ὁποῖον καὶ μὲ τὰ ἐπιστημονικά του φῶτα καὶ μὲ τὴν λευκὴν καὶ ἔντιμον πολιτικήν του σταδιοδρομίαν ἐφάνη ἀντάξιον τῆς Γαλαξειδιωτικῆς παραδόσεως καὶ ὑπερηφανείας ἀναλῶσαν ὁλόκληρον τὸν βίον του εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς ἱστορικῆς μας ἰδιαιτέρας πατρίδος. Ὁ Ν. Γουργουρῆς ἐγεννήθη τῷ 1880· νεώτατος, εἰς ἡλικίαν μόλις 22 ἐτῶν, ἤρξατο τοῦ ἰατρικοῦ του ἐπαγγέλματος ἐν Γαλαξειδίῳ ἐκ τοῦ ὁποίου ἔκτοτε οὐδέποτε ἀπεμακρύνθη, ἀφοσιωθεὶς εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν συμπατριωτῶν του καὶ καταντήξας πάντα ἄλλον πειρασμὸν καὶ φιλοδοξίαν ἀνετωτέρας εἰς τὴν πρωτεύουσαν ἢ εἰς τὸν Πειραιᾶ διαβιώσεως καὶ ἀνελίξεως.

Φλεγόμενος ἀπὸ τὰ εὐγενῆ ἰδεώδη τῆς δημοσίας ζωῆς καὶ τῆς θεραπείας τῶν κοινῶν ἐζήτησε τὴν λαϊκὴν ψῆφον τὸ πρῶτον εἰς τὰς βουλευτικὰς ἐκλογὰς τοῦ 1920: Ἐξελέγη διὰ πρώτην φορὰν βουλευτὴς Παρνασσίδος τῷ 1923 καὶ διὰ δευτέραν φορὰν τῷ 1928. Εἰς τοὺς ἀγῶνας του τοὺς πολιτικοὺς ὑπῆρξε πάντοτε σεμνός, εὐθὺς καὶ ἀριστοκράτης· ἐκ τῶν ἀντιπάλων του οὐδένα ἠδίκησε καὶ ὁ μοναδικὸς καὶ φλογερὸς πόθος του ἦτο ἡ ἐξυπηρέτησις τοῦ Γαλαξειδιοῦ μας πρὸς τὸ ὁποῖον ἀπηυθύνθη καὶ ἡ ὑστάτη του σκέψις, ἀλλὰ καὶ αἱ τελευταῖαι του λέξεις ὅταν ἀπέθνησκε, παρακαλῶν τοὺς ἰδικούς του νὰ μεταφερθῇ ἡ σορός του ἐκεῖ, εἰς τὸν ἱερὸν τόπον μας τὸν ὁποῖον τόσον ἠγάπησε.

Ι. Δ. ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΗΜ. «Γαλαξειδιωτῶν». Ἀπὸ τὸ ἔργον τοῦ ἀλησμονήτου συμπολίτου μας Νικολάου Ε. Γουργουρῆ εἰς τὸ πολιτικὸν πεδίον σημειοῦμεν ὅσα προχείρως ἔχομεν ὑπ' ὄψιν μας. Χάρις εἰς τὴν ἐπίμονον ἐν τῇ Βουλῇ συνηγορίαν του ἤρχισαν ἐκτελούμενα παλαιὰ ἀργοῦντα κληροδοτήματα ὡς τὸ Μαρκίδειον καὶ κάποιο ἄλλο, τὰ ὁποῖα προέβλεπον τὴν παροχὴν ὑποτροφιῶν εἰς σπουδαστὰς τῆς Παρνασσίδος. Καθ' ὅλην τὴν ἐπαρχίαν σχολικὰ κτίρια ἀνηγέρθησαν καὶ τηλεφωνικὴ γραμμὴ ἐγκατεστάθη διὰ τὴν ἐξυπηρέτησίν της. Ἰδιαιτέρως προκειμένου περὶ τοῦ Γαλαξειδίου ἀναφέρομεν: Τὴν γενομένην ταῖς ἐνεργείαις αὐτοῦ κατασκευὴν τῆς ὁδοῦ Γαλαξειδίου — Κεντρικῆς ὁδικῆς ἀρτηρίας Ἀμφίσσης — Ναυπάκτου, διὰ τῆς ὁποίας ἐπικοινωνεῖ ἡ πατρίς μας μὲ ὅλην τὴν Ἑλλάδα Τὴν ἐκβάθυνσιν τοῦ λιμένος Γαλαξειδίου, ἡ ὁποία ἀπετέλει ζωτικὴν ἀνάγκην. Τὴν ἀνέγερσιν νέου συγχρονισμένου δημοτικοῦ σχολείου. Τὴν βελτίωσιν τῶν συντάξεων τοῦ Ναυτικοῦ Ἀπομαχικοῦ Ταμείου, αἱ ὁποῖαι ἀποτελοῦν τὸν μοναδικὸν πόρον ζωῆς τῶν ἀπομάχων ναυτικῶν μας. Καὶ τοῦτα ἐν ὀλίγοις χωρὶς νὰ ἀναφέρωμεν τὴν σπουδαίαν ἐξυπηρέτησιν πλείστων συμπολιτῶν μας εἰς ἄλλα ἀτομικὰ των ζητήματα.

ὁ Νομάρχης Φθιωτιδοφωκίδος, αἱ δικαστικαί, στρατιωτικαὶ καὶ πολιτικαὶ ἀρχαὶ τῶν μεγαλυτέρων πόλεων τοῦ νομοῦ κλπ.

Αἱ γενόμεναι ἀνασκαφαὶ ἔφερον εἰς φῶς πληθὺν τάφων Ρωμαϊκῆς ἐποχῆς, ἐντὸς τῶν ὁποίων εὑρίσκοντο ἀντικείμενα πήλινα, χάλκινα καὶ ἀργίλινα. Ταῦτα πάντα περιετυλίσσοντο ὑπὸ τοῦ ἐποπτεύοντος ἀρχαιολόγου καὶ ἐτοποθετοῦντο ἐντὸς κιβωτίων διὰ νὰ ἐκκαθαρισθοῦν καὶ μελετηθοῦν ἐν καιρῷ. Δυστυχῶς ὅμως τὰ νέφη τῆς καταιγίδος τοῦ Μεγάλου Πολέμου ἤρχισαν ἀπειλητικώτερα νὰ ἐμφανίζωνται καὶ εἰς τὸν ἰδικόν μας ὁρίζοντα. Ὁ πόλεμος ἐναντίον μας ἐφαίνετο ἀναπόφευκτος. Αἱ προετοιμασίαι εἶχον ἀρχίσει. Καὶ μίαν ὡραίαν πρωΐαν ὁ κ. Θρεψιάδης ἰδιετάσσετο νὰ διακόψῃ τὰς ἀνασκαφὰς καὶ νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν Ἕδραν του, ὅπως μερμνήσῃ διὰ τὴν προφύλαξιν τῶν ἀρχαιοτήτων, σύμφωνα μὲ ὁδηγίας τοῦ Ὑπουργείου.

Μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ ἀρχαιολόγου εἶχον ἐξορυγῆ ἐκ τῆς προϊστορικῆς καταβολῆς τῶν 50.000, 25 ἢ 30 χιλιάδες ἂν ἐνθυμοῦμαι καλῶς. Τὰ ὑπόλοιπα χρήματα παρέμειναν κατατεθειμένα ἐν ὀνόματι τοῦ Ἐφόρου Ἀρχαιοτήτων Θηβῶν καὶ ἠκολούθησαν τὴν τύχην ὅλων τῶν καταθέσεων κατόπιν τοῦ Α. Νόμου 18)44.

Κατόπιν τῆς διαταγῆς ὅπως διακοπῶσιν αἱ ἀνασκαφαί, τὸ μεγαλύτερον μέρος τοῦ ἀνασκαπτομένου χώρου θὰ ἔμενεν ἀνεξερεύνητον. Παρεκάλεσεν ὅμως ὁ κ. Μάμμας τὸν κ. Θρεψιάδην καὶ παρὰ τὴν ἀκολουθουμένην σειράν, μετεκίνησε λα ξευμένην πλάκα εὑρισκομένην πλησίον τῆς οἰκίας Κ. Ζαγορᾶ καὶ ἐξερεύνησε τὸν πέριξ αὐτῆς χῶρον, ὅτε ἀπεκαλύφθη κάτωθεν ταύτης θαυμάσιος τάφος λαξευμένος Ρωμαίου μεγιστᾶνος, ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἐκτὸς τῶν ἄλλων εὑρημάτων ὑπῆρχον καὶ βελοειδῆ φύλλα χρυσοῦ προερχόμενα, προφανῶς, ἀπὸ χρυσοῦν στέφανον.

***

Ὅλα τὰ εὑρήματα, εὑρισκόμενα ἐντὸς δώδεκα κιβωτίων, παρέλαβεν ἀπὸ τὸν κ. Θρεψιάδην ὁ νῦν Διευθυντὴς τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου κ. Π. Πορτούλας, ὡς ἔκτακτος ἐπιμελητὴς Ἀρχαιοτήτων καὶ τὰ ἐτοποθέτησεν εἰς τὸ Κοινοτικὸν Κατάστημα Γαλαξειδίου.

Τὰ κιβώτια ταῦτα εὑρίσκονται μέχρι σήμερον ἀνεπηρέαστα, διὰ περισσοτέραν ἀσφάλειαν, εἰς τὸ ἰδιαίτερον γραφεῖον τοῦ Προέδρου. Ἀλλὰ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς Κατοχῆς καὶ δὴ τὴν ἐποχὴν τῆς ἀναρχίας, βέβηλος χεὶρ ἀφῃρεσέ τινα ἐκ τῶν ἀντικειμένων, ὡς δύναται εὐκόλως νὰ ἀναληφθῇ πᾶς ὅστις εἶχε προσεκτικῶς παρακολουθήσει τὴν τοποθέτησιν τῶν ἀντικειμένων παρὰ τοῦ κ. Θρεψιάδου.

Δυστυχῶς δὲν ἤρκεσε μόνον αὐτό. Τὴν ἄνοιξιν τοῦ 1943 ὅμως ἐλασιτῶν ἐλθοῦσα εἰς Γαλαξείδιον ἐλεηλάτησε τὸ Μουσεῖον καὶ ἀφῃρεσε τὰ περισσότερα ἐκ τῶν κειμηλίων τοῦ 1821 — κυρίως τὶς μπάλλες καὶ τὰ γιαταγάνια — τὰ ὁποῖα ἀπάγονται τῶν ἀγωνιστῶν τοῦ 21 εἶχον δωρήσει εἰς τὸ Μουσεῖον καὶ νὰ ὁποῖα εἶχον σεβασθῆ καὶ αὐτοὶ οἱ κατακτηταί. Ἐτολμήσαμεν νὰ διαμαρτυρηθῶμεν καὶ μάλιστα ἀσθενῶς λόγῳ τῆς τότε κατοστάσεως εἰς τὰ «πνευματικὰ ὀπτελέχη τοῦ Ε.Α.Μ.» διὰ τὴν βάρβαρον αὐτὴν καὶ ἀπολίτιστον ἐνέργειαν καὶ ἐκεῖνοι δυνεύσαμεν νὰ θεωρηθῶμεν δι' αὐτὸ... «ἀντιδραστικοί». Ἐγλύτωσε μόνον ἡ χρυσοποίκιλτος μάχαιρα τοῦ καπετὰν—Φούντα — τὴν ὁποίαν ἔχει προσφέρει εἰς τὸ Μουσεῖον ἡ κ. Γκαβέρα — διότι αὕτη εἶχεν ἀποκρυβῆ ἐπιμελῶς παρ' ἐμοῦ καὶ τοῦ Χαρ. Σ. Τραγανῆ, ὅταν ἀφίχθησαν οἱ Ἰταλοὶ εἰς Γαλαξείδιον, ἐκ τοῦ φόβου μήπως ἡ θαυμασία αὐτὴ μάχαιρα ἐκάνει τὴν βουλιμίαν τῶν κατακτητῶν.

Κατὰ τὴν Κατοχὴν καὶ τὴν μεταπελευθερωτικὴν ἐποχὴν οὐδείς, ὡς ἦτο ἐπόμενον, ἠσχολήθη μὲ τὸ Μουσεῖον, ὅτε τὸν Νοέμβρ.1946 ὁ κ. Θρεψιάδης, Ἔφορος Ἀρχαιοτήτων εἰς τὸ Ἀρχαιολογικὸν Μουσεῖον Ἀθηνῶν, ἀπέστειλε πρὸς τὸν κ. Πορπολίαν καὶ τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Κοινότητος, τὴν ἀπὸ 12)11)46 ἐπιστολήν του, δι' ἧς παρεκάλει ὅπως ἐπιτρέψουν εἰς τὸν Ἀρχαιολόγον τῆς ἐν Ἀθήναις Ἀμερικανικῆς Ἀρχαιολογικῆς Σχολῆς Κλασικῶν Σπουδῶν κ. Γιάνγκ, νὰ μελετήσῃ καὶ φωτογραφήσῃ τὴν Ἀρχαιολογικὴν Συλλογὴν Γαλαξειδίου καὶ τοῦ ἐπιτρέψουν ἐπὶ πλέον νὰ ἴδῃ καὶ τὰ εὑρήματα τῶν ἀνασκαφῶν τοῦ 1940 «τὰ ἰδικά — γράφει ὁ κ. Θρεψιάδης — παρακαλῶ νὰ τὰ φυλάσσητε μὲ τὸ αὐτὸ ὡς πάντοτε ἐνδιαφέρον, ἕως ὅτου ἔλθω ἐκεῖ καὶ τὰ τακτοποιήσω».

Τὴν ἰδίαν περίπου ἐποχὴν κατόπιν διαταγῆς τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας, ἐπετράπη εἰς τὸν καθηγητὴν τῆς ἐν Ἀθήναις Γαλλικῆς Ἀρχαιολογικῆς Σχολῆς κ. Λερὰ νὰ ἐνεργήσῃ ἐργασίας καθαρισμοῦ ἐν τῇ νεμενίῃ ἔναντι τοῦ Γαλαξειδίου νήσιδι «Ἀψηφιὰ» πέριξ τοῦ ὁρατοῦ ἀρχαίου τείχους. Ἐκ τῶν ἐργασιῶν τοῦ καθηγητοῦ πούτου ὅσον καὶ ἂν ἦσαν αὗται περιωρισμέναι καὶ τῶν διαφόρων εὑρημάτων πρωτοελλαδικῆς ἐποχῆς, ἀπεκαλύφθη ὅτι ἡ Ἀψηφιὰ ἦτο ὁ ἀρχαιότερος συνοικισμὸς τῆς Λοκρίδος. Τὰ εὑρήματα τοῦ Γάλλου Ἀρχαιολόγου, ἐτροποθετήθησαν ἐντὸς δύο χαρτίνων κιβωτίων, τὰ ὁποῖα ἐτέθησαν ἐντὸς τῆς προθήκης τῆς Ἀρχαιολογικῆς Συλλογῆς, ἵνα καὶ αὐτὰ ἐν καιρῷ μετὰ τῶν λοιπῶν εὑρημάτων καθαρισθῶσι καὶ μελετηθῶσιν. Οὕτω σήμερον ἐκτὸς τῶν ἀντικειμένων ποὺ εὑρίσκονται τοποθετημένα ἐντὸς τῆς αὐτοσχεδίου ἐκείνης ὑαλίνης προθήκης καὶ αὐτὰ φύρδην—μίγδην καὶ ἀντιεπιστημονικῶς, ὑπάρχει σωρεία ἄλλων τοιούτων περιτυλιγμένων καὶ εὑρισκομένων ἐντὸς κιβωτίων, τὰ ὁποῖα πρέπει ὁπωσδήποτε καὶ ἄνευ ἀναβολῆς νὰ ἐκκαθαρισθοῦν, μελεηθοῦν καὶ τοποθετηθοῦν ἐντὸς νέων προθηκῶν.

***

Ἡ προσπάθεια τῆς ἱδρύσεως τοῦ Μουσείου Γαλαξειδίου, ὅπως τὸ εἶχον φαντασθῆ οἱ πρῶτοι ἱδρυταί του καὶ ἐν συνεχείᾳ ὁ ἀείμνηστος Μάμμας, ἔχει σήμερον σταματήσει. Χρειάζεται μία νέα ὤθησις, μία νέα πνοή, διὰ νὰ ἀποπερατωθοῦν αἱ ἀνασκαφαὶ καὶ ὁλοκληρωθῇ τὸ ἔργον. Ἡ μικρὰ αἴθουσα τοῦ Κοινοτικοῦ Καταστήματος, ἡ ὁποία τὸ 1932 εἶχε παραχωρηθῇ δὲν εἶναι πλέον ἐπαρκής. Ὅταν ἐκκαθαρισθοῦν ὅλα τὰ εὑρήματα καὶ τοποθετηθοῦν ἐντὸς προθηκῶν, θὰ χρεια σθῇ ἀναμφιβόλως ἰδιαίτερον αὐτοτελὲς οἴκημα διὰ τὸ Μουσεῖον. Θέλομεν νὰ ἐλπίζωμεν ὅτι μὲ τὸν θάνατον τοῦ Ν. Μάμμα δὲν ἔκλεισεν ὁ κύκλος τῶν καλῶν Γαλαξειδιωτῶν καὶ ὅτι θὰ ὑπάρξουν καὶ ἄλλοι συμπολῖται μὲ τὴν ἰδίαν θερμουργὸν πνοήν, οἱ ὁποῖοι θὰ μιμηθοῦν τὸν Νικόλ. Μάμμαν.

Ἀμφισσα Ἰούλιος 1947.

ΣΙΔ. Π. ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΔΙΑ ΤΗΝ ΣΗΡΟΤΡΟΦΙΑΝ
ΕΙΣ ΤΟ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙ

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ ἤρχισαν νὰ μᾶς ζητοῦνται διὰ τὸ ζήτημα τῆς καλλιεργείας τῆς σηροτροφίας καὶ εἰς τὸ Γαλαξεῖδι ἀπὸ διαφόρους συμπολίτας μας. Συγκεντρώνομεν ἤδη ἄλλας τὰς τεχνικὰς λεπτομερείας ποὺ ἀποτελοῦν τὴν ἀναγκαίαν προϋπόθεσιν διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς σοβαρᾶς αὐτῆς ἐργασίας, τὴν ὁποίαν θεωροῦμεν ἕνα ἀπὸ τοὺς σπουδαιοτέρους παράγοντας διὰ νὰ ξαναζωγανέψῃ ὀλίγον ὁ τόπος μας. Ὁ φίλος κ. Ἠλ. Μιχόπουλος, οἰκονομικὸς ἔφορος Βόλου εἰς τὸ περασμένο μας φύλλον ἔκαμε σχετικῶς μερικὰς πρακτικάς, ἀλλὰ καὶ λίαν ἐνθαρρυντικὰς ὑποδείξεις. Ὅταν ἐν τούτοις τὸ ἄρθρον του ἐγράφετο ἡ τιμὴ τοῦ κουκουλιοῦ ἐκυμοίνετο γύρω εἰς τὰς 12.000 δραχ. κατὰ κιλόν. Ἤδη τὸ δελτίον τοῦ Ἰνστιτούτου Χημείας καὶ Γεωργίας σημειώνει τιμὴν 16—18000 δραχ. κατ' ὀκᾶν, τὸ ὁποῖον σημαίνει ὅτι ἐπὶ καλλιέργειας μωρεῶν 200στρεμμάτων θὰ ἠμποροῦσε νὰ φθάσῃ ἡ παραγωγὴ κουκουλιῶν εἰς 12.500 ὀκ., μὲ τιμὴν δὲ μόνον 16.000 δρχ. κατ' ὀκᾶν, τὸ εἰσόδημα αὐτῶν θὰ ἀπέδιδε περὶ τὰ 200.000.000 δραχ. Ὅλα αὐτὰ εἶναι ἁπλαῖ σκέψεις. Ἀλλ' εἶναι καὶ ὑπολογισμοί, ἐπάνω εἰς τοὺς ὁποίους μὲ μερικὰς ἄλλας λεπτομερείας ἠμπορεῖ νὰ θεμελιωθῇ ἕνα μέλλον γεμάτον βεβαίας ἐλπίδας.

ΕΝ ΠΑΣΗ περιπτώσει ἀναγκαία προϋπόθεσις διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς ἀναπτύξεως τῆς σηροτροφίας εἶναι: α') ἡ ἐξεύρεσις χώρου διακοσίων στρεμμάτων συνεχομένων ἢ καὶ μὴ πρὸς φύτευσιν τῆς ἀπαραιτήτου μουριᾶς, οὕτως ὥστε νὰ ἐξασφαλισθῇ ἐν ἀρχῇ ἡ βιοποριστικὴ ἐργασία τοὐλάχιστον 50 ἀπόρων οἰκογενειῶν. β) Ἡ ἄμεσος καὶ στενὴ καὶ ἁρμονικὴ συνεργασία τῆς Κοινοτικῆς ἀρχῆς καὶ τῆς φιλοδασικῆς ἐπιτροπῆς. γ) Ἡ συνεννόησις μὲ τὴν ἁρμοδίαν γεωργικὴν ὑπηρεσίαν Ἀμφίσσης, ὡς πρὸς τὸν κατάλληλον χρόνον καὶ τὸν τρόπον τῆς φυτεύσεως καὶ ἡ ἐν καιρῷ ἐπιτόπιος μετάβασις σηροτρόφου πρὸς καθοδήγησιν, περὶ τοῦ ὁποίου θὰ μερμνήσῃ ἡ δ Σύνδεσμος. δ) Ἡ ἐξασφάλισις τοῦ ἀναγκαίου κουκουλοσπόρου, διὰ τὴν ὁποιανδήποτε ἐπίσης ὅταν ἐπιστῇ ἡ στιγμή, θὰ μερμνήσῃ ὁ Σύνδεσμος. ε) Τὸ καὶ κυριώτερον δὲ ἡ ἀπὸ ποῦδε ΕΝΤΑΤΙΚΗ καὶ διὰ παντὸς μέσου διαφώτισις τῶν συμπολιτῶν μας. Ὑπάρχουν βέβαια καὶ ἄλλα τινά, ἀλλ' ὅταν γίνῃ ἡ ἀρχὴ ὅλα τὰ ἄλλα θὰ ἔλθουν μόνα των.

Η ΚΟΡΒΕΤΤΑ "ΓΑΛΑΞΕΙΔΙ,,

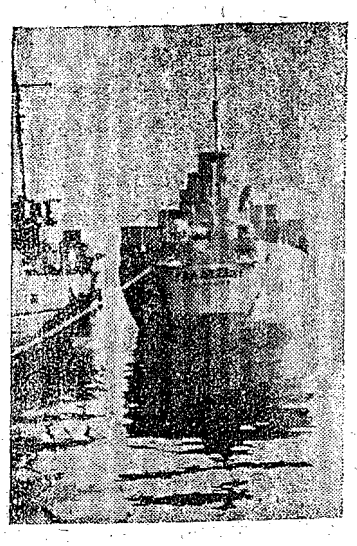

Ἡ κορβέττα, περὶ τῆς ὁποίας ἐγράφομεν εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον καὶ εἰς τὴν ὁποίαν ἐδόθη τὸ ὄνομα «Γαλαξεῖδι». Ἡ ὀνομασία ὀφείλεται, εἰς εἰσήγησιν, τὴν ὁποίαν ἔκαμεν, ὡς μανθάνομεν, εἷς τὸν κ. ὑπουργὸν τῆς Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας ἕνας καλὸς φίλος τῆς πατρίδος μας ὁ ἐκ Κρήτης πλοίαρχος τοῦ Ε. Ν. κ. Ἀλεξανδράκης, πρὸς τὸν ὁποῖον ἐκφράζομεν θερμὰς εὐχαριστίας διὰ τὴν εὐγενῆ πρωτοβουλίαν του.

ΠΕΡΑΣΜΕΝΗ ΖΩΗ
ΜΠΑΝΙΑ ΣΤΟ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙ

(Τ'ἀφιερώνω σ'τὴν ἀγαπημένη μου ἐξαδέλφη κ Κ. Γ.)

Δὲν ξέρω γιατὶ κάθε καλοκαῖρι μὲ τὶς πρῶτες ζέστες ἄθελα μοὺ γυρίζε ἡ σκέψις μου 40—50 χρόνια πίσω στὴ νεανική μου καὶ παιδικὴ ζωὴ καὶ ἔχω ζωηρὴ τὴν ἀνάμνησιν τῶν λουτρῶν ὅπως φυσικὰ ἐγίνοντο τὴν ἐποχὴ ἐκείνη στὴν ἀξέχαστη πατρίδα μου. «Θὰ κάμῃς μπάνια; Ἄρχισες μπάνια; ρωτοῦσαν ἀναμεταξύ τους οἱ φιλενάδες». Πότε θ' ἀρχίσουμε τὸ κολύμπι;», ἔλεγαν πάλιν συναμεταξύ τους τ' ἀγόρια, τὰ ὁποῖα μὲ δυσκολία συγκρατιώντουσαν στὰ θρανία τοῦ σχολειοῦ κοὶ σκαστοὶ κάποτε στὰ ἴδια στήματα τῶν μαθημάτων εἶχαν κάμει τὰ πρῶτα κολύμπια περμένοντας τὶς... «ταύσεις» νὰ ἐπιδοθοῦν πλέον μὲ μένος στὸ ἀγαπημένο τους σπόρ.

Μόλις ξημέρωνε, ἄρχιζε ἡ παρέα μυστικοκουβεντοῦσε καὶ ἀφοῦ ἐφοδιάζετο καθένας μὲ ἕνο μισοκάρβελο 6—7 ἡμερῶν, οἱ εὐπορώτεροι ἐξοικονομοῦσαν καμμιὰ δεκάρα γιὰ ν' ἀγοράσουν τεράστιο καστραβέτσι ἀπὸ τὶς περιβόλες τὸ ὁποῖον ἔτρωγαν μὲ τὰ φλούδια γιὰ τὶς βιτομίνες, ρίχνονταν στὴν πανδαισίαν καὶ τὴ γδύσιμο πρὶν φθάσουν στὴ θάλασσα νὰ μὴν χάσουν στιγμή, καὶ μπουκωμένοι ἄρχιζαν τὶς κούμπιζες καὶ μακροβούτια.

Κούραση δὲν ἐνοιωθαν. Μόνο σὰν πεινοῦσαν ἔβγαιναν ἀπὸ τὴν θάλασσα νὰ ἀποπελειώσουν τὸ καστραβέτσι καὶ τὸ ψωμὶ καὶ νὰ λιαστοῦν νὰ πετύχουν τὸ κολόρο. Μετὰ τὶς βιταμίνες οἱ ὑπερώδειες. Ἔχω τὴν ἰδέαν ὅτι τὰ δύο αὐτὰ φροῦτα τὰ πρωτοανακάλυψαν τὰ Γαλαξειδιωτάκια καὶ μετὰ τὰ πῆρε ἡ ἐπιστήμη. Ὅταν πιὰ ἐτελείωναν μισοκάρβελα καὶ καστραβέτσα καὶ ἀπὸ τὶς πολλὲς βουτιὲς τὰ τάραζε ἡ πεῖνα κατὰ τὶς δώδεκα, ἄσπρα ἀπὸ τὴν ἅρμη μὲ κόκκινα μάτια θυμόντουσαν ὅτι ὑπάρχει σπίτι καὶ τσουκάλι μὲ φαγητό, ἀποφάσιζαν νὰ γυρίσουν ἄλλοι σὰν Ἀβησσυνοὶ καὶ ἄλλοι σὰν ἐρυθρόδερμοι ὡπλισμένοι μὲ θράσος νὰ ὑποστοῦν τὸν καταιωνισμὸ τῶν δικῶν τους.

Θυμᾶμαι, μιὰ φορὰ ποὺ ὁ ἀδελφός μου εἶχε ἀρρωστήσει ἀπὸ πλευρίτη ἤρθαν τὰ ξαδέλφια μας, μακρίτες ὅλοι νὰ τὸν πάρουν γιὰ μπάνιο.

— Πῶς εἶναι δυνατόν; τοὺς εἶπε ἡ μητέρα μου. Αὐτὸς εἶχε πλευρίτη.

— Μὰ τὸ Θεό, θειά, ἀπάντησαν, θὰ τοῦ περάσῃ μὲ τὸ κολύμπι». Τόση ἦτο ἡ πίστις τους στὸ κολύμπι.

Αὐτὸς ἦτο ὁ κανονισμὸς τῶν μπάνιων τῶν ἀγοριῶν. Γιὰ τὰ κορίτσια ὅμως ἴσχυε ἄλλο πρωτόκολλον.

***

Τὰ μπάνια τους τὰ κορίτσια ἔκαναν πρὸ τῆς ἀνατολῆς ἢ μετὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου, μήπως βέβηλες ἀκτῖνες χαϊδέψουν τὰ ἁβρὰ δέρματά των καὶ μαυρίσουν.

Γιὰ τὸ λόγο αὐτὸ κουβαλοῦσαν ὀμπρελίνα, σάρπες, φακιόλια καὶ διάφορα ἄλλα ἀμυντικὰ ὅπλα. Ἐπὶ στρατεύοντο ἀρκετοὶ συνοδοὶ γιὰ τὴν ἀσφάλειαν τῶν κοριτσιῶν, μητέρες, νόνες, ὑπηρέτριες καὶ τὰ μικρότερα ἀδέλφια, σωστὴ νηοπομπή, γιατὶ ἦτο ἐνδεχόμενον νὰ συναντηθοῦν στὸ δρόμο μὲ ἀντιπρόσωπον τοῦ ἰσχυροῦ φύλου καὶ δὲν ἔκανε νὰ εἶναι τὰ κορίτσια μόνα των. Ἂν καμμιὰ φορὰ ἐθεᾶτο μακράθεν ὁ... ἐχθρὸς, ποὺ πήγαινε μακρυὰ νὰ κάμῃ τὸ μπάνιο του, μόλις ἀντίκρυζε τὸ «κομβόϊ» ἔκοβε μίλια νὰ μὴν τὸ συναντήσῃ καὶ παρεξηγηθῇ ὁ ἄνθρωπος.

Ὅταν ἔφθαναν στὴν σκοῦλα, οἱ συνοδοὶ ἔπαιρναν θέσεις ἀμφιθεατρικῶς καὶ τὰ μικρὰ ἐτοποθετοῦντο στὰς ἐπάλξεις νὰ ἔχουν τὸ νοῦ τους μήπως κανεὶς βέβηλος πλησιάσῃ τὸν ἱερὸ χῶρο. Κοὶ ὅταν ὅλα ἦσαν ἐν τάξει τὰ κορίτσια, μὲ μύριες προφυλάξεις, ἄρχιζαν νὰ γδύνονται.

Πολλὲς μάλιστα, οἱ περισσότερον αὐστηρές, φοροῦσον τὸ μπανιερὸ ἀπὸ τὸ σπίτι, ἕνα πουκάμισο ἀπὸ ρὸῦχο ἢ κόκκινο τσίτι ποὺ ἄρχιζεν ἀπὸ τοὺς ὤμους καὶ τελείωνε στοὺς ἀστραγάλους.

Μὲ φόβο καὶ προφυλάξεις ἐμπαίναμε στὴ θάλασσα, ἀφοῦ βρέχαμε λίγο τὸ κεφάλι μας πρῶτα, δὲν ξέρω γιατί. Σιγὰ—σιγὰ προχωροῦσαμε στὸ νερὸ τὸ ὁποῖον ἦταν ψυχράτατο καὶ μελάνιαζαν τὰ χείλια καὶ τὰ ἄκρα μας, ἀπὸ τότε φαίνεται ἔχω τὴν μυοκαρδίτιδα, καὶ καθήμεθα φρόνιμα. Τσαλαβουτήματα καὶ γέλοια δὲν ἐπετρέποντο, αὐτὰ ἦσαν γιὰ τ' ἀγόρια. Ἂν καμμιὰ φορὰ ἐβγαίναμε χειροπιαστὲς, περπατώντας ἐγνοεῖται λίγο ἔξω ἀπὸ τὴ σκοῦλα, οἱ μητέρες τράμαζαν μήπως πᾶμε στὰ βαθειὰ καὶ πνιγοῦμε. Οἱ δὲ μικροὶ βαρδιάνοι ἀπὸ τὶς σκοπιὲς ἂν ἔβλεπαν καμμιὰ φελοῦκα μὲ κανένα γέρο ποὺ χταποδολογοῦσε ἀδιάφορος μὲ τὸ καμάκι στὸ χέρι ἐφώναζαν «βάρκα! βάρκα!» κοὶ τὰ κορίτσια τρώτωναν πάλι στὴν κολυμπήθρα, ἡ βάρκα περνοῦσε ἀρόδο καὶ οὔτε εἶχε εὔδηση ὁ ἄνθρωπος, ἀλλὰ ξέρει κανεὶς τί γίνεται καμμιὰ φορά; Κι' οἱ γέροι μάτια ἔχουν.

Ἡ ἀνάδυσις τῶν ναϊάδων ἦτο πειὸ δύσκολη, γιατὶ τὰ ἄβλια μπανιερὰ βρεγμένα ὅπως ἦσαν κολλοῦσαν στὸ σῶμα καὶ σχημάτιζαν ἀγάλματα. Γιὰ νὰ προλάβῃ τὸ αἴσχος αὐτὸ ἡ συνοδὸς κάθε μιᾶς, ἄνοιγε τότε διάπλατα τὸ μεγάλο σὰν ὀθόνη κινηματογράφου σεντόνι καὶ ἐσχημάτιζε τεῖχος ἀδιαπέραστον ἀπὸ τὰ βλέμματα τῶν ἄλλων κοριτσιῶν, ἐτυλίγοντο αἱ νεροφώτιστες, οἱ ὁποίες μὲ τὶς ἴδιες προφυλάξεις ἐντύνοντο, ἔτρωγαν κανένα αὐγουλάκι καὶ φροῦτα καὶ ἑτοιμάζοντο γιὰ τὴν ἐπιστροφὴ μὲ τὴν ἴδια τάξη. Σωστὴ ἱεροτελεστία.

Ὁ κακὸς ἥλιος εἶχε στὸ μεταξὺ

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΞΕΝΙΤΕΥΜΕΝΩΝ ΣΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΜΑΣ

ΜΑ·Ι·ΑΜΙ (Φλωρίδος). Ἰούλιος. Ἀγαπημένο μου «Γαλαξεῖδι». Μὲ μεγάλην συγκίνησιν καὶ ἐξαιρετικὴν χαρὰν ἐδιάβασα κάθε τι ποὺ ἀφορᾷ τὸ μικρό μας Γαλαξεῖδι. Ἡ κάθε παράγραφος καὶ τὸ κάθε ὄνομα εἶναι τόσο συνδεδεμένα μὲ τὰ πρῶτα χρόνια τῆς παιδικῆς μου ζωῆς ποὺ γιὰ μᾶς τὰ ξενιτεμένα ναι διά σου, εἶναι κάτι τὸ ἱερὸ κοὶ συγκινητικό, γιατὶ ὅσο κι' ἂν βρισκόμεθα μακρυὰ σου ἰδὲν παύομε νοερῶς νὰ εἴμεθα κοντὰ στὸν τόπο μας καὶ ὅταν φυοφέρομε τὸ ὄνομά σου νὰ εἴμεθα ὑπερήφανοι γι' αὐτό.

Συγχαίρω ὅλους ποὺ εἶχαν τὴν πρωτοβουλία τῆς ἐκδόσεως αὐτοῦ τοῦ ὡραίου φύλλου καὶ μὲ τοὺς πειὸ θερμοὺς καιρετισμούς μου ἀποστέλλω ἐσωκλείστως τὴν συνδρομήν μου ἐκ 5 δολλαρίων.

ΜΑΡΙΑ Π. ΚΑΡΑΧΑΛΙΟΥ

ΜΠΡΟΥΝΣΒΙΚ, Ἰούλιος.

Ἀγαπητοί μου συμπολῖται,

Ἡ μικρὴ καὶ γεμάτη πατριωτικὰ αἰσθήματα ἐφημερὶς «Γαλαξεῖδι» ἀξίζει ἀκόμα πειὸ πολὺ καὶ ἀπὸ τὰ 5 δολλάρια. Μέσα βλέπει κανεὶς ὅλην τὴν ζωὴν τῆς ἀγαπημένης πατρίδος μας, συγγενεῖς, φίλους, ὀνόματα χαμένων μὲ τὴ μαύρη κατοχή, γάμους, θανάτους, χίλια ὅσα, ποὺ φύτρωσαν μιὰ καινούρια ζωὴ κάθε πατριώτου στὴν ξένη γῆ. Μὲ λίγα λόγια ἔκαμε τὴν καρδιὰ ὅλων νὰ πονέσῃ γιὰ μία φορὰ ἀκόμη καὶ νὰ ζῇ μὲ μία ἐλπίδα πὼς κάποτε θ' ἀντικρύσῃ τὰ γλυκὰ νερὰ τῆς πατρίδος του. Εἶχα ἀκούσει καὶ πάντα ρωτοῦσα γιὰ κάθε δικό μας. Ἀπὸ τὸν γαμτρό μου εἶδα τὴ ζωντανὴ ἱστορία τῆς φτωχῆς Ἑλλάδος μας. Ἦτο μοιραῖο. Πέρασε καὶ τοῦτο. Φουρτοῦ να ἦτο ποὺ πάντα τὴν δοκίμαζαν οἱ Γαλαξειδιῶτες. Ἐδιάβασα τὸν φίλο μου Νῖκο Παπαγεωργίου ὅσα γράφει γιὰ τὴ μαύρη κατοχή. Τί κρῖμα. Νὰ ἠμποροῦσε νὰ ἔχῃ κανεὶς τὰ ἑκατομμύρια τοῦ Φὸρδ νὰ ἐγλύτωνε ὅλο τὸν κόσμο ποὺ πραγματικὰ ὑτέφερε.

Δὲν ὑπάρχει καμμία ἄλλη εὐτυχία στὸν κόσμο ἀπὸ τὴν ποτρίδα. Μόνον ἐκεῖ μπορεῖ νὰ ζῇ μὲ τὴ χαρὰ μέσα στοὺς δικούς του. Δυστυχῶς ὅμως εἶναι φτωχή. Κατὰ τὰ γράμματα τοῦ Τάκη Ἀγγουρᾶ δὲν παρατάλλεται ὁ γάϋδαρος τῆς Ντερβέναινας μὲ τὸ ὁμορφότερο αὐτοκίνητο τῆς Ἀμερικῆς. Καὶ μία ρέγγα σοῦ τραπέζι μὲ κρασὶ γύρω μὲ τοὺς φίλους χωρὶς βούτυρα καὶ μαρμελάδες ἀξίζει ἡ ζωή. Ἐκεῖ εἶναι ἡ χαρὰ καὶ ὁ παράδεισος. Ἐκεῖ εἶνε τὰ γέλοια. Καλὰ γράφει ὁ καϋμένος γιατὶ χείλη καὶ καρδιὰ ποὺ ποτίζον ταν μὲ τόσα φαρμάκια ἔχασαν πλέον τὸ γέλοιο.

Μὲ ἀγάπην καὶ ἐκτίμησιν

ΝΙΚΟΣ Γ. ΔΑ·Ι·ΟΣ

ΣΑΒΑΝΝΑ, 26 Ἰουνίου 1947

Ἀγαπητοὶ συμπολῖται, δεχθῆτε τὰς ἀπείρους εὐχαριστίας μας διὰ τὴν ἀποστολὴν τῆς ἐκλεκτῆς ἐφημερίδος μας «τὸ Γαλαξεῖδι». Ἐσωκλείστως λαμβάνετε 5 δολλάρια διὰ τὴν ἐτησίαν συνδρομήν μου.

Μὲ ἐκτίμησιν

ΣΑΣΑ Ζ. ΔΡΟΣΟΠΟΥΛΟΥ

ΜΟΝΡΟΩ, (Βορ. Καρολίνας), Ἰούνιος.

Ἀγαπητοί μας συμπολῖται σᾶς ἀναγγέλλω ὅτι ἔλαβα καὶ τὸ σέμνο φύλλο τοῦ «Γαλαξειδιοῦ» ποὺ διαβάζω μὲ ὑπερηφάνεια καὶ συγκίνησι. Γιὰ μᾶς ἐδῶ τοὺς ξενιτεμένους εἶναι ὅ,τι εναι τὸ φῶς σὲ κεῖνους ποὺ γιὰ πολλὰ χρόνια τὸ στερήθηκαν. Ἐξακολουθῆστε ἀγαπητοὶ συμπολῖτες μὲ τὴν ἴδια ἐπιτυχία καὶ ὁ Θεὸς μαζύ σας. Ἐσωκλείστως λαμβάνετε ἐπιταγὴν 5 δολλάρων διὰ τὴν ἐτησίαν συνδρομήν μου.

Μὲ ἀγάπην ὁ πατριώτης σας

ΕΥΘΥΜΙΟΣ Η. ΣΦΙΤΣΟΣ

ΣΑΝ — ΦΡΑΝΤΣΙΣΚΟ, Ἰούνιος.

Ἀγαπητοὶ συμπατριῶτες δεχθῆτε ἄπειρα συγχαρητήρια διὰ τὸ ὡραῖον ἔργον τῆς ἐφημερδος μας, τὴν ὁποίαν διαβάζω μὲ μεγάλην ὑπερηφάνειαν καὶ τῆς εὔχομαι κάθε πρόοδον καὶ τὴν κοινὴν ὑποστήριξίν της ἀπὸ ὅλους τοὺς συμπολίτας μας.

Μὲ ἀγάπην

ΝΙΚΟΛ. ΛΑΪΣΟΥΔΗΣ

Μνημόσυνον

Τὴν 29ην Ἰουνίου εἰς τὸν ναὸν τοῦ Ἁγίου Ἐλευθερίου (πεδίον Ἄρεως) συγκινητικὸν ἐτελέσθη τὸ μνημόσυνον τοῦ τόσον ἀγαπητοῦ μεταξὺ τῶν συμπολιτῶν μας Κων. Β. Γάτου, δικηγόρου. Κατ' αὐτὸ παρέστησαν πολλοὶ Παρνασσιδεῖς, Ἀθηναῖοι καὶ συμπολῖται μας τιμῶντες τὴν μνήμην του καὶ συλλυπηθέντες θερμῶς τὴν συμπολίτιδά μας σύζυγόν του κυρίαν Πικιὸ Γάτου, τοὺς υἱούς του καὶ τοὺς ἄλλους στενωτάτους οἰκείους του, μεταξὺ τῶν ὁποίων ὁ καλὸς φίλος καὶ συμπολίτης κ. Δημ. Μερίτζος.

Πένθη

Μετὰ μεγάλης λύπης ἀγγέλλομεν ὅτι ἀπεβίωσεν εἰς τὴν ἀκμὴν τῆς ἡλικίας του καὶ ἐκηδεύθη ἐν Πειραιεῖ ὁ συμπολίτης Χρ. Δρόσου ,Ἀγγουρᾶς, τοὺς οἰκείους τοῦ ὁποίου συλλυπούμεθα.

— Μετὰ λύπης πληροφορούμεθα τὸν ἐν Γαλαξειδίῳ ἐπισυμβάντα θάνατον τοῦ

"ΤΟ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙ,,

Ὄργανον τοῦ Συνδέσμου Γαλαξειδιωτῶν

Ἔτος Α' ἀρ. φύλ. 7

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Α) ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ

Ἐσωτ. Ἐτησία Δραχ. 10.000
» Ἑξάμηνος » 6.000
Ἐξωτερικοῦ Ἐτησία Δολλ. 5
» » Λίρ. 1 1)2

Β) ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ

Ἐσωτερικοῦ Ἐγγραφὴ δρ. 1000
» Ἑξάμηνος » 3000
» Ἐτησία » 6000
Ἐξωτερικοῦ Ἐγγραφὴ Δολλ. 3
» Ἑξάμηνος » 6
» Ἐτησία » 12

Ἐμβάσματα Ἐξωτερικοῦ
Κον Δημ. Μαστορῖκον
Μπουμπουλίνας 9α — Πειραιᾶ

Συνδρομαὶ Συνδέσμου καὶ Ἐφημερίδος γίνονται δεκταὶ παρὰ τῶν κ. κ.: ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ: 1) Ε. Ν. Γουργουρῆ, Δικηγόρου ὁδὸς Γ. Γεναδίου 3,
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ: 1) Δ. Μαστορίκου, Μπουμπουλίνας 9α, 2) Παν. Σκαφτούρου, Ἁγ. Σπυρίδωνος 14,

ΑΠΟΨΕΙΣ

ΕΠΙΜΕΝΟΜΕΝ καὶ δὲν θὰ παύσωμεν νὰ συνιστῶμεν εἰς ὅλους τοὺς τοπικοὺς παράγοντας τῆς ἰδιαιτέρας μας πατρίδος νὰ ἑνωθοῦν νὰ συνεργασθοῦν, νὰ ὁμονοήσουν, νὰ ἀφήσουν κατὰ μέρος τὰς μικρὰς διχογνωμίας ἢ διαφοράς των, ἂν ἔχουν τέτοιες καὶ νὰ συμφωνήσουν εἰς τὴν ὑψίστην ἀνάγκην, ὅπως σχηματίσουν Κοινοτικὸν Συμβούλιον. Γνωρίζομεν ὅτι ὅλοι ἀνεξαιρέτως ἀγαποῦν τὸν τόπον μας. Ὅτι ὅλοι εἶναι καλοὶ πατριῶται καὶ ἐνδιαφέρονται διὰ τὴν εὐημερίαν του. Καὶ εὔχονται νὰ ξαναγυρίσουν τὰ παληὰ καλὰ χρόνια σ' αὐτόν. Ἀλλὰ ἂς μὴ περιμένουν ὅτι ὅλα αὐτὰ ἠμπορεῖ νὰ γίνουν μόνα των καὶ ὡς διὰ μαγείας.

ΕΠΙΜΕΝΟΜΕΝ ἀκόμη ὅτι πρέπει νὰ ἐννοήσουν πόσον κρίσιμες εἶναι οἱ στιγμὲς ποὺ περνᾷ τὸ Γαλαξεῖδι καὶ ὅτι ἕνα μέρος τοῦ μαρασμοῦ τῆς πατρίδος μας ὀφείλεται εἰς τὴν ἀνυπαρξίαν Κοινοτικοῦ Συμβουλίου. Ἐπὶ 4.000 περίπου Κοινοτήτων ἀπὸ τῶν ἀκροτάτων σημείων τῆς Βορείου Ἑλλάδος, ὅπου διεξάγονται ἐπιχειρήσεις ἕως τὸ πλέον ὀλιγάριθμο νησάκι δὲν γνωρίζομεν τὴν στιγμὴν αὐτὴν νὰ ὑπάρχῃ οὔτε μία Κοινότης εἰς τὴν ὁποίαν νὰ μὴ λειτουργοῦν Κοινοτικὰ Συμβούλια. Παντοῦ οἱ κοινοτικοὶ Σύμβουλοι συσπειρωμένοι κυττάζουν πῶς θὰ περισυλλέξουν τὰ ἐρείπια τῆς μακροχρονίου κατοχῆς καὶ τῆς ἀνταρσίας καὶ ἡ ἀντίληψίς των εἶναι ὅτι πρέπει νὰ πειθαρχοῦν, ὅπως οἱ στρατιῶται, πρωτίστως ἐμπρὸς εἰς τὰς ἀνάγκας καὶ τὰ συμφέροντα τοῦ τόπου των. Ὅπου δὲν ὑπάρχει Κοινοτικὸν Συμβούλιον δὲν ὑπάρχει νόμιμος ἐκπροσώπησις, δὲν ὑπάρχει φωνή, δὲν ὑπάρχει πρόγραμμα, οὔτε προϋπολογισμὸς, μὲ τὸν ὁποῖον θὰ ἀντιμετωπισθοῦν στοιχειώδεις τοπικαὶ ἀνάγκαι. Ἐντρεπόμεθα πράγματι μανθάνοντες ὅτι ἀπὸ 4 μηνῶν οἱ κοινοτικοὶ ὑπάλληλοι στὸ Γαλαξεῖδι μένουν ἀπλήρωτοι!

ΑΛΛ' ΟΤΑΝ ὁμιλοῦμεν διὰ τὰς ἀνάγκας καὶ τὰ συμφέροντα τοῦ τόπου μας δὲν ἔχομεν ὑπ' ὄψει μας μόνον τοὺς ἀπλήρωτους μισθοὺς τῶν κοινοτικῶν ὑπαλλήλων. Ἔχομεν ὑπ' ὄψει μας πολλὰ ἄλλα πολὺ σπουδαιότερα ζητήματα. Καὶ διὰ νὰ ἀναφέρωμεν ἕνα μόνον ἐξ αὐτῶν ἐρωτῶμεν: Εἰς ποῖον ἡ ἀνύπαρκτος Κοινοτικὴ Ἀρχὴ μετεβίβοσε τὴν φροντίδα καὶ τὸ καθῆκον νὰ ἐνεργήσῃ ἐγκύρως διὰ τὴν διατήρησιν καὶ συμπλήρωσιν τοῦ Γυμνασίου Γαλαξειδίου; Ἔληξεν ἤδη τὸ πρῶτον ἔτος τῆς λειτουργίας του καὶ ἀπεφοίτησεν ὡρισμένος ἀριθμὸς μαθητῶν ἀπὸ τὴν 6ην τάξιν. Καὶ ἡ ἀγωνία των φθάνει μέχρις ἡμῶν εὔλογος. Διότι τί πρόκειται νὰ γίνῃ τώρα; Θὰ σταματήσουν ἕως ἐκεῖ τὰς σπουδάς των; Θὰ ἐκπατρισθοῦν μόνοι ἢ μὲ τὰς οἰκογενείας των διὰ νὰ τὰς συνεχίσουν; Καὶ ἔχουν τὰ μέσα; Δὲν ἔπρεπε δὲ σύσσωμον τὸ Κοινοτικὸν Συμβούλιον νὰ ἔλθῃ εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ ἐνισχυόμενον ἀπὸ τὸν Σύνδεσμόν μας νὰ ἐπιδιώξῃ τὴν ὁλοκλήρωσιν τοῦ Γυμνασίου; Μεγάλην λύπην αἰσθονόμεθα διὰ τὴν ἐγκατάλειψιν καὶ αὐτοῦ καὶ τόσων ἄλλων ζωτικῶν ζητημάτων ποὺ εἶνε καὶ πρέπει νὰ εἶναι ἔργον τοῦ ἀνυπάρκτου Κοινοτικοῦ Συμβουλίου εἰς τὸν τόπον μας.

ΕΝΟΜΙΖΑΜΕΝ ὅτι ἡ ὑπόμνησις δι' ὀλίγων λέξεων ποὺ ἐκάμαμεν εἰς προηγούμενον φύλλον μας πρὸς τὴν Νομαρχίαν Φωκίδος νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν πτωχὴν Κοινότητα Γαλαξειδίου τὴν γραφομηχανήν της, τὴ νόποίαν ἐδανείσθη μόνον δι' ὀλίγας ἡμέρας θὰ ἦτο ἀρκετὴ διὰ νὰ ἐπιστραφῇ. Φαίνεται ὅμως ὅτι τοιούτου εἴδους φιλοτιμία εἶναι ἄγνωστος εἰς τὴν ρουτίναν τῆς νεοελληνικῆς γραφειοκρατίας. Ἡ γραφομηχανὴ δὲν ἐπεστράφη. Κατακρατεῖται ἀπὸ τῆς 2ας Σεπτεμβρίου 1945, ὁπότε παρελήφθη. Τὴν ζητεῖ ἡ Κοινότης, ἀλλὰ τοῦ κάκου. Οὔτε ἡ μηχανὴ ἐπιστρέφεται, οὔτε καὶ ἀπάντησις δίδεται. Ἀφοῦ λοιπὸν οἱ ἁρμόδιοι τῆς Νομαρχίας Φωκίδος ἐξακολουθοῦν νὰ κάμνουν τὸν κουφό, δηλοῦμεν ὅτι εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ συνεχίσωμεν τὴν ὑπόμνησιν καὶ ἐν ἀνάγκῃ νὰ φέρωμεν τὸ ζήτημα ἐκεῖ ὅπου θὰ χρειασθῇ νὰ λογοδοτήσουν διὰ τὴν πρᾶξιν των.

ὑψωθῇ ἕνα καλάμι, ἀμέσως τὰ ὀμπρελῖνα καὶ τὰ πουλπάνια εἰς ἐνέργειαν.

Στὸ σπίτι μᾶς περίμενε μὲ ἀνυπομονησία τὸ κουσούνι μὲ τὰ κοπανέλια καὶ τὸ τελάρο μὲ τὴν τετιέρα, καθόμαστε στὸ ἐργόχειρο εὐχαριστημένες μὲ τὴν γλυκειὰ προσμονὴ τοῦ μπάνιου τῆς ἑπομένης. Μακαρία ὀλιγάρκεια!

Πολλοὶ ἀπὸ τοὺς ἀγαπητούς μου ἀναγνώστας θὰ νοσταλγήσουν ἴσως τὴν ἐποχὴ ἐκείνη μὲ τὸ κολύμπι καὶ καστραβέτσι. Ὅσο γιὰ τὶς ἀγαπητὲς ἀναγνώστριες φοβοῦμαι ὅτι θὰ ποῦν «ξορκισμένη» νᾶναι. Θὰ προτιμοῦν ἴσως τὴν τωρινὴ μὲ τὰ μπαὶν —μίξτ, μαγιὼ καὶ μακροβούτια.

Κ. Β.

ΔΩΡΕΑΙ ΣΥΜΠΟΛΙΤΩΝ ΜΑΣ ΕΞ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Συνδέσμου μας δὲν εὑρίσκει ἀρκετὰ θερμὰ λόγια διὰ νὰ εὐχαριστήσῃ τοὺς ἐν Ἀμερικῇ συμπολίτας μας διὰ τὸν ἔρανον, τὸν ὁποῖον ἤρχισαν ἐκεῖ ὑπὲρ τῶν μεγάλων καὶ ἱερῶν σκοπῶν του. Τὴν πρωτοβουλίον εἶχεν ἀρχικῶς ὁ καλὸς φίλος καὶ συμπολιτης κ. Βασ. Ζήσιμος, ἅμα δὲ τῇ ἀναχωρήσει του οὗτος ἐνεπιστεύθη τὴν ἐξακολούθησίν του εἰς τὰς δεξιὰς χεῖρας ἄλλου ἐκλεκτοῦ καὶ πολυτίμου φίλου καὶ συμπολίτου μας τοῦ κ. Εὐθ. Ε. Κωστέλλου, εἰς τοὺς κόπους καὶ τὰς φροντίδας καὶ τὴν πατριωτικὴν προθυμίαν τοῦ ὁποίου ὀφείλεται ἡ μεγάλη ἐπιτυχία του. Ὁ ἔρανος πράγματι ἤρχισε διὰ τὴν ἀγορὰν μιᾶς γραφομηχανῆς, ἡ ὁποία ἐστοίχισεν 138 δολλάρια, ἀλλ' ἐξεπέρασε κάθε προσδοκίαν. Διότι ἐκτὸς τοῦ ἀνωτέρω ποσοῦ εἰσεπράχθησαν ἕτερα 233 δολλάρια, προωρισμένα νὰ ἀνακουφίσουν πολλοὺς δυστυχεῖς, πολλοὺς ἀσθενεῖς, τὰ μαθητικὰ συσσίτια τῶν ἀπόρων παιδιῶν τῆς πατρίδος μας, τὰς πολλαπλᾶς καὶ μεγάλας ἀνάγκας τὰς ὁποίας καθημερινῶς ἀντιμετωπίζει ὁ Σύνδεσμός μας πρὸς ἐπούλωσιν τόσων ἀθεραπεύτων πληγῶν. Ἐς ὅλους τοὺς καλοὺς συμπολίτας μας οἱ ὁποῖοι ἔσπευσαν νὰ προσφέρουν τὸν ὀβολόντων τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Συνδέσμου καὶ ἡ ἐφημερίς μας ἀπευθύνουν θερμὰ συγχαρητήρια, οἱ δὲ εὐεργετούμενοι μὲ δάκρυα εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς εὐλογοῦν τὴν γενκαίαν χειρονομίαν τῶν ξενιτευμένων ἀδελφῶν των.

Ὁ κατάλογος τῶν δωρητῶν ἔχει οὕτω:

Βασίλ. Ζήσιμος	Δολλ.	5.00
Ἰωάν. Ἠλ. Στεργίου	»	5.00
Νικόλ. Ἠλ. Στεργίου	»	5.00
Γεώργ. Εὐθ. Βαβαλῆς	»	2.00
Ἰωάν. Δημ. Σκαντζῆς	»	5.00
Ἰωάν. Νικολ. Σκαντζῆς	»	2.00
Διον. Νικολ. Σκαντζῆς	»	4.00
Γεώργ. Μάνθ. Μαρδάκης	»	2.00
Παν. Μάνθου Μαρδάκης	»	5.00
Εὐθ. Νικ. Ἁρμύρας	»	5.00
Εὐθ. Π. Παπαδόπουλος	»	5.00
Παν. Μπακαράκις	»	5.00
Ἰωάν. Λ. Δίγκας	»	3.00
Εὐθ. Εὐστ. Κωστέλλος	»	5.00
Παγωνίτσα Μ. Κάλεση	»	5.00
Εὐθ. Παν. Λαΐνης	»	5.00
Κ. Λεχορίτης καὶ Ἀσημούλα Ἐκονομάκου (τὸ γένος Βερούτσου)	»	5.00
Χαρ. Ἠλ. Καμβύσης	»	5.00
Ἑλένη Χαρ. Καμβύση	»	5.00
Δημ. Παν. Τζαβέλλας	»	5.00
Γεώργ. Ἀργυρίου	»	5.00
Μαρία Γ. Ἀργυρίου	»	5.00
Θωμᾶς Ζαγκαρδούλας	»	5.00
Νικόλαος Στίγκας	»	10.00
Οἰκογένεια Κ. Κανέλλου	»	5.00
Ἰωάν. Ἀντ. Πλατώνης	»	5.00
Παρ. Ἀντ. Πλατώνης	»	5.00
Θωμ. Γεωργ. Μηνᾶς	»	5.00
Εὐθ. καὶ Σωτ. Βήρας	»	20.00
Εὐθ. Γ. Κουτσοπέταλος	»	5.00
Μανθέος Εὐστ. Κάλεσης	»	5.00
Δημ. Εὐστ. Κάλεσης	»	5.00
Νικ. Παν. Μῖχος	»	5.00
Λουκᾶς Παν. Μῖχος	»	5.00
Κώστας Παν. Μῖχος	»	5.00
Λουκ. Σπ. Μῖχος	»	5.00
Κώστας Σπ. Μῖχος	»	5.00
Παν. Ἠλ. Ζαχαριᾶς	»	5.00
Παντ. Γ. Λάϊος	»	5.00
Π. καὶ Ἀγγελ. Φούσκα	»	2.00
Ἰωάν. Π. Σκούρτης ἢ Καρβούνης	»	3.00
Ἰωάν. Ἠλ. Κάλεσης	»	3.00
Εὐθ. Ἠλ. Σφίτσος	»	5.00
Σερ. Μπαχτσεβανόπουλος	»	5.00
Ἠλίας Καμμένος	»	8.50
Ἰω. Κ. Καραλιώτης	»	8.50
Παν. Ζῆζος	»	3.00
Ἀντ. Κοσμᾶ Σακελλαρίου	»	5.00
Νικ. Δ. Καναβάρης	»	2.00
Εὐθ. Δ. Ἀργυρίου ἐκ Τριταίας	»	3.00
Γεώργ. Ν. Δραπανιώτης	»	10.00
Θεόδ. Γουργουρῆς	»	5.00
Ἰωάν. Μαυρομμάτης	»	10.00
Ἀναστ. Ν. Κωστέλλος	»	5.00
Ἀθ. Νικ. Κουτρούκης	»	5.00
Νικόλ. καὶ Ἰωάννα Φιλιππίδη, τὸ γέν. Ἠ. Καμβύση	»	5.00
Χρ. Ν. Κατίκας	»	5.00
Νικ. Εὐθ. Χριστοδούλου	»	5.00
Σταῦρος Π. Μαρδάκης	»	5.00
Νικ. Π. Κατσαντώνης	»	5.00
Εὐθ. Γ. Δημορίγονης	»	10.00
Παναγ. Α. Μαντζόρος	»	10.00
Νικ. Α. Κατσᾶτσος	»	10.00
Ἠλ. Δ. Κορδαλῆς	»	5.00
Δημ. Ἠλία Κορδαλῆς	»	5.00
Ἠλ. Σ. Τσαματσήρης	»	5.00
Ἀργύρ. Σ. Τσαματσήρης	»	5.00
Διον. Ἀθ. Χατζηδάκης	»	5.00
Τάκης Ἠλ. Δημορίγανης	»	5.00
Σύνολον Δολλάρια		371.00

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω τὰ 138 δολλ. ἐπληρώθησαν διὰ τὴν γραφομηχανὴν τὰ δὲ ὑπόλοιπα ἀπεστάλησαν εἰς τὸν Σύνδεσμον ὑπὸ τοῦ φίλου κ. Εὐθ. Ε. Κωστέλου, ὅστις κατέβαλεν ἐξ ἰδίων καὶ τὰ τραπεζιτικὰ ἔξοδα.

ΑΠΟ ΤΟΝ ΑΓ. ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΝ

Οἱ ἐν Ἁγίῳ Φραγκίσκῳ τῆς Καλιφορνίας συμπολῖται μος εἶχαν τὴν εὐγενῆ σκέψιν νὰ ἐνεργήσουν ἔρανον ὑπὲρ τῶν ἀναξιοπαθούντων ἀπόρων τῆς ἰδιαιτέρας πατρίδος μας.

Τὸ προϊὸν τοῦ ἐράνου τούτου, τὸ ὁποῖον ἀνῆλθεν εἰς 270 δολλάρια ἀπέστειλαν εἰς τὸν Σύνδεσμόν μας διὰ δύο ἐπιταγῶν καὶ εἴμεθα βέβαιοι ὅτι θὰ προκαλέσῃ τὰς εὐλογίας ὅλων ἐκείνων τῶν ἀτυχῶν ὑπάρξεων, αἱ ὁποῖαι θὰ ἀνακουφισθοῦν εἰς τὴν δυστυχίαν των. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Συνδέσμου καὶ ἡ ἐφημερίς μας ἐκφράζει εἰς ὅλους τοὺς δωρητὰς θερμὰ συγχαρητήρια διὰ τὰ πατριωτικά των αἰσθήματα, τὴν ἐκδήλωσιν τῶν ὁποίων ἀποδεχόμεθα μὲ βαθεῖαν συγκίνησιν καὶ εὐγνωμοσύνην.

Ὁ κατάλογος τῶν συμπολιτῶν μας δωρητῶν ἔχει οὕτω:

Δημ. Μητρόπουλος	Δολλ.	10.00
Γεώργ. Κουμπαρούλης	»	10.00
Δέσποινα Κουμπαρούλη	»	10.00
Θεοφ. Ἰατρόπουλος	»	5.00
Κωνστ. Μπαρλιακὸς	»	2.00
Εὐθ. Γουργουρῆς	»	2.00
Εἷς Ἀμερικανὸς	»	1.00
Νικόλαος Μητράκος	»	10.00
Βασίλ. Σῆμος	»	1.00
Γεώργ. Ε. Ζέρβας	»	5.00
Οἰκογ. Ν. Παπαδήμου	»	10.00
Κωνστ. Ταλαντιανὸς	»	10.00
Γεώργ. Μέντης	»	11.00
Γεώργ. Γκούλτας	»	5.00
Γεώργ. Καρδασάκης	»	5.00
Γεώργ. Μητσομπόνος	»	5.00
Νικόλαος Τσαλαγκύρας	»	20.00
Ἀθανάσιος Γκούλτας	»	15.00
Εὐθύμιος Παπαλάϊος	»	20.00
Γεώργ. Μπεριστιᾶνος	»	5.00
Ἰωάννης Σακαλδάσης	»	5.00
Λούκας Πατρινὸς	»	20.00
Ἀνώνυμος	»	5.00
Ἠλίας Ζαφειρόπουλος	»	5.00
Μίλτων Σκουτεράκος	»	5.00
Ροδόπη (Τσαλαγκύρα) Ξυπολέα	»	10.00
Χρῆστος Καβρίκας	»	5.00
Γεώργιος Βλασσόπουλος	»	5.00
Σπυρ. Π. Ἠλιόπουλος	»	5.00
Παναγιώτης Κουρεντῆς	»	5.00
Βασίλειος Σαλοῦρος	»	10.00
Δημ. καὶ Ἠλ. Κουτσὸς	»	10.00
Λουκᾶς Καβρίκας	»	5.00
Εὐθ. Ι. Ἠλιόπουλος	»	3.00
Σαράντος Ρόρης εἰς μνήμην τῆς συζύγου του Ὄλγας τὸ γέν. Α. Τσίπουρα	»	10.00
Τὸ ὅλον δολλάρια		270.00

Ἡ Γαλαξειδιωτικὴ παροικία τοῦ Ἁγ. Φραγκίσκου πλὴν τοῦ ὡς ἄνω ἐράνου εἶχε τὴν εὐτυχῆ ἔμπνευσιν νὰ συλλέξῃ ἑκατὸν δολλάρια, τὰ ὁποῖα ἀπέστειλε κατ' εὐθεῖαν εἰς τὸ Γαλαξεῖδι πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν μαθητικῶν συσσιτίων.

Μολονότι ἡ φωτογραφία ἐνθυμίζει δενδροστοιχίαν Ἐλβετικοῦ τοπίου δὲν εἶναι παρὰ ἕνα κομμάτι τοῦ παραλιακοῦ δρόμου τῆς δενδροφυτευμένης τώρα Πέρα—Πάντας, δεξιὰ τοῦ ὁποίου διακρίνεται ἕνα ἀπὸ τὰ τοποθετημένα καὶ πάλιν παγκάκια.

(Φωτογρ. κ. Στ. Ζαχαριᾶ)

ΑΠΟ ΤΙΣ ΠΑΙΔΙΚΕΣ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ

Ο ΠΕΤΡΟΚΟΤΣΥΦΑΣ

Ὁ Παντελῆς, ὁ Γιάννης καὶ ὁ Βασίλης παιδιὰ τοῦ Χαλετσομαχαλᾶ κι' αὐτοὶ ἀπὸ πατέρα καὶ παποῦ ἐκληρονόμησαν τὴν ἀγάπη τους στὴ θάλασσα καὶ τέχνη τους ἦταν ἡ ψαρική. Μία γαῖτα τοῦ παποῦ, μία μπάσα καὶ φαρδειὰ κουβερτωμένη ψαροπούλα. Βαρειὰ λίγο στὰ κουπιά, μὰ σκαρὶ θαλασσινό. Ἡ τόσο καλὴ ἐπίβλεψις καὶ οἱ πολλὲς περιποιήσεις ποὺ τῆς ἔκαναν τὴν διετήρησαν τόσο καλὰ καὶ ἔφθασε ἕως τὰ ἐγγόνια σὲ τόσο καλὴ κατάστασι ποὺ σίγουρα ὅποιος τὴν ἔβλεπε καὶ δὲν ἤξερε τὰ χρόνια της ἀσφαλῶς θὰ τὴν ἔπαιρνε γιὰ καινούργια.

Τὰ δίχτυα τους πάντα μεταξωτά, καλοφτιαγμένα, πελαγίσια, κατάλληλα γιὰ τὰ βαθειὰ νερὰ τοῦ Τράχηλα. Δίχτυα δεύτερα ἀπὸ μανὸ καὶ γιὰ ρηχὰ νερά, γιὰ τ' ἀκρογιάλια, ποτέ! οὔτε οἱ συχωρεμένοι πρόγονοί τους ἀλλ' οὔτε καὶ τὰ παιδιὰ δὲν βάλανε ποτὲ στὴν ψαροπούλα τους.

Πόσες φορὲς αἱ μακαρίτισσες καλὲς γειτόνισσές μας ἡ θεία Παναγιοῦ, ἡ Γιαννούτσενα καὶ ἡ θεία Κατερίνη ἡ Μπαφαλίνα δὲν βοήθησαν στὰ νυχτέρια γιὰ τὸ πλέξιμο τῶν διχτυῶν αὐτῶν; Περήφανα καὶ εὐγενικὰ τὰ παιδιὰ αὐτὰ κράτησαν σὰν φυλαχτὸ ὅλες τὶς καλὲς ὁρμήνιες τῶν γονιῶν τους καὶ στὴν τέχνη τους καὶ στὸ φέρσιμό τους στὴν κοινωνία. Σπάνια ἀράζανε στὴν ἀγορά, κοντὰ στὸ ποταμάκι. Πάντα τοὺς ἔθελγε ἡ ἐρημιὰ καὶ πιὸ πολὺ τὸ ἀπόμερο καὶ φιλόξενο ἐκεῖνο λιμανάκι τοῦ μικροῦ Ροζικιοῦ. Ἐκεῖ στὰ τόσο γνώριμα βραχάκια του ποιὸς λίγο, ποιὸς πολύ, ὅλοι μας μὲ τὸ καλαμίδι ψαρέψαμε τοὺς χάνους, τὶς πέρδικες, τὶς τροπιάρες, τοὺς ἥλιους... Πόστα σὰν τὶς «βουρλοκαλόγρηες» καὶ σὰν τὸν «βράχο τῶν κοκκινέστρων» πῶς μποροῦν ποτὲ νὰ ξεχαστοῦν; Ἐκεῖ πόσες φορὲς δὲν δοκιμάσαμε ψαρεύοντας μὲ τὸν φίλο καὶ γείτονά μου τὸν Γρηγόρη τὴν λαχτάρα τοῦ τσιμπήματος, κάποιον τσαχπίνη Κοκκινέστρον; Ὅσον γιὰ τοὺς χάνους, γι' αὐτοὺς δὲν χρειάζονταν καὶ πολλὲς λεπτότητες. Τὸ βούταγαν τὸ δόλωμα ὅ,τι κι' ἂν ἦταν καὶ τὸ ἀγκίστρι ἔφθανε ἕως τὴν κοιλιά τους. Ἐκεῖ μέσα στὴ ντάλα τοῦ μεσημεριοῦ ἔχοντας μονάχα γιὰ συντροφιά μας τὸ σφύριγμα τοῦ ἀνήσυχου καὶ τόσο σὲ μᾶς γνώριμου ἐκείνου πουλιοῦ τοῦ «τσοπανάκου» ποὺ πετοῦσε στὰ βράχια ποὺ ὑψώνονταν γύρω μας ἄγρια καὶ μεγαλόπρεπα. Δρομάκια ἀξέχαστα, ποὺ πόσες δὲν μᾶς ξυπνᾶνε ἀναμνήσεις παιδικὲς σβυσμένες μέσα στὸ πέρασμα τοῦ χρόνου.

***

Ἐκεῖ στὸ μικρὸ Ροζίκι εἶχαν καὶ τὰ παιδιὰ σχεδὸν τὸ μόνιμο ρεμτρέτζο τῆς γαῖτας τους. Τώρα μαθαίνω πῶς τὰ δύο μεγαλύτερα ταξίδεψαν μακρυά, τὸ τρίτο ὅμως πάντα μένει στὸ σπίτι κρατῶντας σὰν ἱερὴ παρακαταθήκη, τὴν προγονικὴ πράδοσιν, τὴ βάρκα καὶ τὰ δίχτυα.

Πᾶνε κάμποσα χρόνια τώρα. Μιὰ μέρα ξεκίνησα κι' ἐγὼ πέρνοντας τὸν «Νέο δρόμο» γιὰ νὰ ξαναθυμηθῶ τὰ παληὰ, νὰ ξαναζωντανέψω τὶς ξεθωριασμένες ἀπ' τὰ παιδικά μας χρόνια ἀναμνήσεις ἔχοντας καὶ τὸ κυνηγετικὸ ὅπλο κάποιου φίλου μου.

Στοῦ Παπαντριᾶ τὶς ἐληὲς ἔκοψα κατὰ τὰ συνειθισμένα ἀριστερά. Ἐκεῖ στὸ σταυυροδρόμι ποὺ ὁ θρύλος ἔχει νὰ πῇ πὼς στὰ παληὰ σὲ νύχτες σκοτεινὲς ἔβγαινε ὁ «Νταβέτσικας» πότε σὰν κουνέλι καὶ πότε σὰν τσακάλι γιὰ νὰ μπλεχθῇ στὰ πόδια τῶν συχωρεμένων μας γειτόνων τοῦ Μπάρμπα—Ἠλία τοῦ Μπραγιώργου καὶ τοῦ γυιοῦ του τοῦ Μπάρμπα—Νικολοῦ, ὅταν κι' αὐτοὶ τὸν ἴδιο δρόμο πέρνοντας πήγαιναν γιὰ τὸ σήκωμα τῶν διχτιῶν τους.

Πῶς μπορεῖ νὰ προχωρήσῃ κανεὶς στὸ μονοπάτι αὐτὸ μὲ τοὺς τόσους θρύλους χωρὶς νὰ μνημονεύσῃ καὶ τοὺς ἀξέχαστους ἐκείνους τύπους — κυνηγοὺς τῆς θάλασσας ποὺ ἀκούραστοι, σωστοὶ ἀητοὶ πετοῦσαν, δὲν ἐβάδιζαν, τὸν Μπάρμπα—Νικολὸ Ἀλπούλα καὶ τὸν Μπάρμπα — Ἠλία τὸν Σκαφτοῦρο; Εἶχαν κι' αὐτοὶ τὴ λόξα τους... Ποτέ τους δὲν πατήσανε σὲ βάρκα. Πάντα συνήθιζαν νὰ χταποδολογοῦν καὶ νὰ ψαρεύουν ἀπ' τὴ στερηὰ, πότε στὶς Ποῦντες, πότε στὸν Ἀϊ—Βασίλη, στὸν Ἀράπη, στὴν Ἀνδρομάχη, στὴν Σκύλα, στὴν Λεβέντω καὶ τὶς πιὸ πολλὲς φορὲς στὸν ἴδιο δρόμο, στὸ ἴδιο αὐτὸ μονοπάτι τοῦ μικροῦ Ροζικιοῦ ποὺ τοὺς συναντούσαμε ἀκούραστους καὶ γελαστούς.

Ἕνα καλάθι μὲ τὸ λιτό τους πρόγευμα, ἕνα σακκίδιο κρεμασμένο στὸ κορμί τους καὶ ἕνα μάτσο καλάμια στοὺς ὤμους τους. Τὸ ἕνα ἀπ' αὐτὰ μὲ τὸν «πλᾶνο», τὸ ἄλλο μὲ τὸν ἁρπάχτη, τὸ μεγάλο ἐκεῖνο ἀγκίστρι ποὺ ποτὲ τὸ κυνῆγι δὲν τοῦ ξέφευγε. Κι' ἂν καμμιὰ φορὰ ὁ «πλᾶνος» ἀστοχοῦσε καὶ τὸ χταπόδι δὲν ἔβγαινε ἀπ' τὸ «πιάσμα» του, τότε ὁ χημικὸς πόλεμος σ' ἐνέργεια. Γαλαζόπετρα καπνὸς, σφλόμος ἢ καὶ γαλατσίδα τὸ ξετρύπωναν γιὰ νὰ μὴ γλυτώσῃ ἀπ' τὸν ἀλάνθαστο καὶ φοβερὸ ἁρπάχτη τους. Ὁ «τροπολόγος» καὶ ἡ «σύρτή τους» κι' αὐτὰ ἦταν σύνεργά τους καὶ ἔκαναν πολὺ καλὰ τὸ μέρος τους.

Ἕνας μαγκιόρος κοκοβιός, ἕνας μεγάλος μαῦρος σκορπιὸς ἕνας σκορπιὸς ἢ κανένας βραχωμένος ροφὸς ἦταν τόσο συχνὰ τὰ θύματά τους. Τὸ ἴδιο αὐτὸ μονοπάτι μὲ τὶς τόσες ἀναμνήσεις τραβῶντας καὶ ἐγὼ ἔφθασα στὸ μικρὸ Ροζίκι. Ἐκεῖ στὴν ἐπιβλητική του μοναξιὰ ἐκάθισα ἀγναντεύοντας τὸ διχτοκάϊκο μὲ τὰ παιδιὰ τῆς γειτονιᾶς, ποὺ μακρυὰ ξεπρόβαλε.

Ὁ τράχηλας μὲ τοὺς κέδρους του μοῦ ἔστελνε τὸ νμακρυνὸ χαιρετισμό του, πιὸ δῶ ὁ ἐπιβλητικός του ὄγκος μπονατσάριζε τὴν ἀναζάρα τῆς ὀστριέλας καὶ λιμνοθάλασσα σωστὴ γλῶσσα τῆς θάλασσας ἔμπαινε στὸν ὁρμίσκο τοῦ Ἀνεμοκάμπη Πιὸ δῶ ἀκόμη ὁ τρανὸς ἀνήφορος. Ἡ ἴδια ξεροτοπιά, ἀπότομα κατέβαινε στὴ λούζα «τοῦ Φραγκάκη». Καὶ τὸ Μεγάλο τὸ Ροζίκι πάντα στ' ἄνθια του, τραγούδια καὶ φωνὲς τῶν κοριτσιῶν ποὺ πάντα τὸν καιρὸ ἐκεῖνο τὸ προτιμοῦσαν γιὰ τὰ θαλασσινά τους μπάνια. Κι' ἀριστερά μου ἀπότομα τὰ ἴδια πάντα βράχια τοῦ μικροῦ Ροζικιοῦ, ἄγριε

ψηφ/στη: Ηλίας Π. Κουμπαρούλης

ΓΑΛΑΞΕΙΔΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ

ΓΑΛΑΞΕΙΔΙ, Ἰούλιος. (Ἀνταποκριτοῦ μας). Ἡμέρας συγκινήσεως ὁ ἄθλιος αὐτὸς Ἰούλιος ἔφερε γιὰ τὰ καϋμένα παιδιὰ τῶν σχολείων.

—Ἐξετάσεις, ἀποτελέσματα, βαθμολογία συζητήσεις, ἐκνευρισμοί.

—Ὁ Πτωχοπρόδρομος εἶχε δίκαιο, ὅταν ἔλεγε: Ἀνάθεμά σας γράμματα, Χριστὲ καὶ ποὺ τὰ βρῆκε!

—Πρὸ ἡμερῶν ἡ ἐργασία τῆς ἐπισκευῆς τῶν καθισμάτων τῆς Πέρα - Πάντας ἐπερατώθη.

—Ὅλα τὰ παγκάκια ἐχρωματίσθησαν καὶ ἐτέθησαν εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ κοινοῦ.

—Θερμὰ συγχαρητήρια ἀξίζουν εἰς τοὺς δωρητάς, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τῆς κατασκευῆς των.

—Πρὸ ἡμερῶν ἦλθεν εἰς τὴν πόλιν μας ἀντιπρόσωπος τοῦ ὑγειονομικοῦ Κέντρου Φωκίδος, ἀπὸ τὸν ὁποῖον μὲ πολλὴν εὐχαρίστησιν ἐμάθαμεν ὅτι ἐντὸς ὀλίγου θὰ διατεθῇ ποσότης Ντι—Ντι—Τι διὰ τὴν ἀπολύμανσιν.

—Καὶ ἦτο καιρός, διότι αἱ ζέστες μᾶς ἔσφιξαν.

—Ἕνα ποδήλατον παρέσυρε καὶ ἐμωλώπισεν ἕνα παιδάκι.

—Τὸ ἴδιο θαυματουργὸν ποδήλατο μὲ ἄλλον ἐπιβάτην τὴν φορὰν αὐτὴν παρέσυρεν εἰς τὴν κεντρικὴν ὁδὸν μίαν δεσποινίδα.

—Δὲν θὰ ἦτο ἄσχημον νὰ ἀπαγορευθῇ ἐντελῶς ἡ κίνησις ποδηλάτων εἰς τοὺς κεντρικοὺς δρόμους καὶ μάλιστα πρὸς τὸ ἑσπέρας ποὺ ὁ καθένας βγαίνει μὲ τὸ παιδάκι του γιὰ λίγη δροσιά.

—Κατόπιν ἀποφάσεως τῆς νομαρχίας Φωκίδος ἀντικατεστάθη ἡ ἐπιτροπὴ διανομῆς τροφίμων.

—Διωρίσθησαν οἱ κ. κ. Ἀγησ. Κάκαβας καθηγητής, ὡς Πρόεδρος καὶ οἱ κ. κ. Νικ. Παπαλεΐος καὶ Σάββας Ἀγγουρᾶς, τὰ δύο ὑπόλοιπα μέλη θὰ διορισθοῦν προσεχῶς.

—Ἡ ὑγεία τῆς πόλεως εἶναι σχετικῶς καλὴ χάρις εἰς τὸν μικροβιοκτόνον.... ἥλιον.

—Ὑπάρχουν ὅμως καὶ ἱκανοὶ ἀθεραπεύτως ἀσθενεῖς, θύματα αὐτοὶ τῶν στερήσεων τῆς μαύρης κατοχῆς.

—Μέτρα ἀπολυμάνσεως μὲ ἀκάθαρτον πετρέλαιον ἐπιβάλλονται ἀπορριτῶς εἰς τὰς θέσεις Μπρουτζί, Πέρα - Πάντας, Κουτσομήτας, Χαλετσέϊκα καὶ Δημοτ. Σχολείου.

—Λίγο πετρέλαιον καὶ λίγη θέλησις μόνον χρειάζονται.

—Πολλὰ παράπονα τῶν κατοίκων ἀκούονται διὰ τὴν ἀκρίβειαν μερικῶν εἰδῶν, ἰδίως τοῦ ψωμιοῦ.

—Ἐνῶ τὸ σιτάρι, λέγουν, ἔχει 1800 δραχμὲς τὴν ὀκᾶν, τὸ ψωμὶ πωλεῖται 2800.

—Ἂς λάβῃ ὑπ' ὄψει ἡ ἀγορανομικὴ ἐπιτροπή.

—Εἰς τὰς οἰκογενείας τῶν ἐδῶ ἐπιστράτων καὶ τὰ θύματα πολέμου θὰ διανεμηθοῦν διάφορα τρόφιμα ἀπὸ τὰ ὑπόλοιπα τῆς ἐδῶ ἀποθήκης τοῦ ὑπουργείου ἐφοδιασμοῦ.

—Ἡ διανομὴ θὰ γίνῃ ἐπὶ πληρωμῇ, σύμφωνα μὲ τὴν κρατοῦσαν διατύμησιν.

—Εἴδη παιδικῆς διατροφῆς ἐπὶ πληρωμῇ ἐπίσης θὰ διατεθοῦν εἰς παιδάρια μέχρις 6 ἐτῶν.

—Τὰ εἴδη θὰ εἶναι γάλα μαρμελάδα, σοκολάτα, χυμοὶ φρούτων κλπ.

ΘΥΜΙΟΣ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙΩΤΗΣ

καὶ ἐπιβλητικὰ λὲς καὶ σ' ἐπιελοῦ σαν νὰ πέσουν, νὰ σὲ συνθλίψουν. Ἡ ψαροπούλα ζύγωνε κι' ἡ ὀστριέλα πιὸ ζωντάνευε τὴ δροσερὴ πνοή της, ὅταν ψηλὰ ἀπὸ τὰ βράχια ἕνας πετροκότσυφας ἀμίλητος ἕως ἐκείνη τὴ στιγμὴ μὲ θόρυβο καὶ μὲ φωνές, βολίδα σωστή, κατέβηκε κοὶ κάθισε στὰ βράχια κοντὰ στὴ θάλασσα. Καὶ πάλιν ἀνήσυχος σηκώθηκε γιὰ νὰ καθήσῃ στὶς ἀντένες ποὺ ἄπλωναν τὰ δίχτυα τὰ παιδιὰ καὶ πάλι ξανὰ τὸ ἴδιο γιὰ νὰ ἔλθῃ αὐτὴ τὴ φορὰ νὰ καθήσῃ κοντά μου τόσο προκλητικά... Ἐ! δὲν ὑποφέρεται.. γιὰ νὰ μὲ εἰρωνευθῇ κἠ αὐτὸς παρουσιάσθηκε ; Δὲν μπόρεσα ν' ἀνθέξω στὸν πειρασμό. Σήκωσα τὸ ὅπλο καὶ τοῦ ἔριξα...

Τὰ σκάγια τὸν πέτυχαν, ἔτρεξα κοντά του, ξεψυχοῦσε. Λίγο αἷμα ἀπ' τὸ μικρό του στοματάκι καὶ τὰ μικρὰ θλιμμένα του ματάκια ἄνοιξαν μιὰ—δυὸ φορὲς γιὰ νὰ μὴν ἀνοίξουν πιὰ γιὰ πάντα. Ὁμολογῶ ὅτι εἶχα μετανοιώσει γι' αὐτὸ ποὺ εἶχα κάμει, μὰ ἦταν πλέον ἀργά.

Στὸ μεταξὺ ζύγωσε ἡ βάρκα, χαιρέτισα τὰ παιδιὰ μὰ κᾶτι σὰν μὰ μοῦ ἔλεγε πῶς ὁ χαιρετισμός

Ἀφίξεις Ἀναχωρήσεις

Ἀφίχθησαν δ' ὀλίγας ἡμέρας καὶ ἀνεχώρησαν διὰ Γαλαξείδιον οἱ Συμπολῖται μας Κων)τῖνος Ἀνάγνος, Παναγιώταινα, Μπελσιώτη, Παρασκευοῦλα Τραγανῆ, ἡ κ. Τσικὼ Μακρῆ, ὁ κ. Ἀθανάσιος Ταμπακόπουλος, ὁ κ. Νικόλαος Ἐλ. Χαλδάκης.

—Ἐπίσης ἀφίκετο κατ' αὐτὰς ἐκ Γαλαξειδου ὁ φίλος κ. Π. Πορτούλας, διευθυντὴς τοῦ δημοτικοῦ Σχολείου.

—Ἀφίχθησαν ἐπίσης ἐκ Γαλαξειδίου, οἱ συμπολῖται μας. Βασίλειος Μασχολιός, Νικόλαος Κάλφας, Σπῦρος Σκαφτοῦρος, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Ἰωάννου Κατσούλη, ἡ κ. Κατνα Σιγάλο, ὁ κ. καὶ κυρία καὶ Δὶς Δημητρίου Διόγου, ἡ κ. Παρασκευοῦλα. Π. Ἀγγουρᾶ, ἡ κ. Εὐθυμία Η. Τσάμη ἡ Δὶς Ἀγλαΐα Ι. Βισβίκη, ἡ Δὶς καὶ ἡ κ. Κατίνα. Ἰωαν. Τραγανῆ.

Ἀνεχώρησαν διὰ Γαλαξείδιον, οἱ Συμπολῖται μας Ἠλίας Σ. Ζαχαριᾶς, ἡ κ. Βιολέττα Γ. Ἀγγουρᾶ, ἡ κ. Παρασκευοῦλα Ε. Χαλδάκη ἡ κ. Βασιλικὴ Κατσούλη, ἡ κ. Μαρία Ε. Χαλδάκη ὁ κ. Θρασύβουλος Παπάνης, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Σπύρου Κανελλοπούλου.

Η ΔΗΜΟΣΙΑ ΑΣΦΑΛΕΙΑ ΕΙΣ ΤΟ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙ

ΓΑΛΑΞΕΙΔΙ, Ἰούλιος. (Ἐκτάκτου ἀνταποκριτοῦ μας).— Τὰ προληπτικὰ μέτρα τῆς Κυβερνήσεως πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς δημοσίας ἀσφαλείας, τὰ ὁποῖα ἐλήφθησαν εἰς τὰς Ἀθήνας, τὸν Πειραιᾶ καὶ τὰς ἐπαρχίας περιέλαβον καὶ τὴν πόλιν μας ἀπὸ τὴν ὁποίαν διεπάχθη ἡ ἐκτόπισις μικροῦ ἀριθμοῦ συμπολιτῶν, 17 ἐν συνόλῳ. Κατόπιν ἐν τούτοις διαβημάτων τῆς ὁλότητος τῶν κατοίκων, οἱ ὁποῖοι πορέσχον προθύμως προσωπικὴν ἐγγύησιν ἢ καὶ διότι δὲν ἐκρίθησαν ἐπικίνδυνοι ἅπαντες οἱ ὑπὸ ἐκτόπισιν ἀφεθέντες ἐλεύθεροι. Καθὰ πληροφορούμαι ἐλεύθεροι ἀφέθησαν ἐπίσης οἱ συλληφθέντες ἐν Ἀμφίσσῃ καὶ εἰς τὴν Ἰτιὰν περὶ τοὺς 300 πολῖται, πλὴν τριῶν ἢ τεσσάρων.

τους δὲν ἦταν ὁ γνώριμος, ὁ τόσο συνηθισμένος καὶ ἐγκάρδιος. Δὲν θέλησα νὰ δώσω μεγαλύτερη σημασία στὸ πρᾶγμα. Ἴσως ἡ κούρασις, ἴσως γιατὶ τὸ ψάρεμά τους δὲν πῆγε καὶ τόσο καλά. Καὶ μ' ὅλα αὐτὰ ἐπιζητοῦσα νὰ δικαιολογήσω αὐτὸ ποὺ εἶχα παρατηρήσει στὸν ἀνέξήγητο ψυχρὸ χαιρετισμό τους. Δὲν πρόλαβα νὰ δώσω τέρμα στὶς σκέψεις μου αὐτὲς δείχνοντας τὴν κινηγετική μου ἐπιτυχία, ὅταν ὁ ἕνας ἀπ' αὐτοὺς ὁ πιὸ μικρὸς μὲ φλίψη ποὺ ξεχείλιζε μοῦ λέγει «πάει ὁ φίλος μας, τὸν σκότωσες».

Γιὰ λίγο ἔμεινα ἄναυδος, δὲν μποροῦσα νὰ καταλάβω τί ἐννοοῦσε μὲ τὰ λόγια του αὐτά. Καὶ συνέχισε πάντα ὁ ἴδιος. «Ὁ πετροκότσυφας αὐτὸς ἦταν ὁ φίλος μας ἐδῶ στὴν ἐρημιά. Αὐτὸς μᾶς ξύπναγε τὸ πρωὶ πηγαίνοντας στὸ ψάρεμα μὲ τὸ τραγούδι του κι' ὁ ἴδιος κατὰ τὸν ἴδιο πάλι τρόπο μᾶς δεχόταν. Τώρα πιὰ δὲν θὰ μᾶς ξανατραγουδήσῃ».

Εἶναι ἀλήθεια τοὺς λύπησα πολύ, μὰ κι' ἐγὼ δὲν δοκίμασα λιγώτερη λύπη γι' αὐτὸ ποὺ εἶχα κάμει. Θὰ ἦταν ἴσως περιττὰ νὰ εἴπῃ κανεὶς πὼς ὁ πετροκότσυφας θάφτηκε ἐκεῖ σὲ μιὰ γωνιὰ τῆς λούζας τοῦ μικροῦ Ροζικιοῦ, ἐκεῖ κοντὰ στὰ λημέρια του ποὺ ζῶντας τόσο τὰ εἶχε τραγουδήσει. Δὲν ἤθελα συὰ ἀγνὰ αὐτὰ παιδιὰ τῆς θάλασσας νὰ ἀφίσω τὴν ἐντύπωσι πῶς τὸ ἄθῶο ἐκεῖνο θῦμα μου μποροῦσε νὰ χρησιμοποιηθῇ γιὰ κάποια ἄλλο ταπεινὸ καὶ εὐτελῆ σκοπό.

Τοὺς εἶδο μὲ μάτια βουρκωμένα νὰ παρακολουθοῦν τὸ θάψιμο τοῦ ἄτυχου φίλου τους πετροκότσυφα. Τοὺς χαιρέτισα λυπημένος κι' ἔφυγα καὶ γιὰ πολὺ καιρὸ εἶχα ζωντανὴ τὴν εἰκόνα τοῦ περιστατικοῦ αὐτοῦ. Πέρασαν χρόνια ἀρκετά, ὅταν κι' αὐτὰ εἶχε ξεχαστῇ ποὺ ἔπεσε στὰ χέρια μου τὸ διήγημα ἑνὸς μεγάλου Γάλλου ἀνθρωπιστοῦ «ἡ τελευταία ντουφεκιά».

Τὸ διάβαζα κι' ὅσο προχωροῦσα, τόσο ἔβλεπα μέσα σ' αὐτὸ τὸν ἑαυτό μου. Γιατὶ δὲν ἔλεγε τίποτε ἄλλο ἀπὸ ἐκεῖνο ποὺ μ' ἔκαμε, χρόνια τώρα, μὲ τὸ φονικὸ τοῦ πετροκότσιφα, νὰ βρισθῶ, πῶς δὲν θὰ ξανασηκώσω πλέον τουφέκι σὲ πουλί. Ζωὴ ποὺ δὲν εἶχα τὴ δύναμι νὰ δώσω, πιὸ πολὺ δὲν εἶχα τὸ δικαίωμα νὰ τὴν ἀφαιρῶ.

Δ. Κ. Κ.

ΝΑΥΤΙΛΙΑΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Συμπολῖται μας ἀξιωματικοὶ καὶ πληρώματα εἰς τὰ ὑπὸ Ἑλληνικὴν καὶ ξένην σημαίαν ἀτμόπλοια:

Εἰς τὸ ἀτμ. «Ζωγραφία Νικολάου» ὁ συμπολίτης μας Κ. Σ. Μητρόπουλος ὡς 6ος πλοίαρχος.

Εἰς τὸ ἀτμ. «Χαλκιδικὴ» οἱ Ἀθαν. Ἀρμύρας ὡς Α, πλοίαρχος, Μ. Α. Ηλιόπουλος λογιστής, Κ. Ηλ. Μητρόπουλος καὶ Βασ. Διαλιά μος ναῦται. Ἰωάν. Σιδεράκος καὶ Πανουργιᾶς Γούναρης θερμασταί, καὶ Ἰωάννης Κάλεσης βοηθὸς μαγείρου.

Εἰς τὸ ἀτμ. «Ἀμφίπολις» οἱ Διονύσιος Σαμαντοῦρος ναύκληρος, Γεώργιος Δ. Μαρδάκης ναύτης καὶ Εὐθύμιος Βαβαλῆς θερμαστής.

Εἰς τὸ ἀτμ. «Σαφὰ» ὡς α' πλοίαρχος ὁ συμπολίτης Βασ. Ζήσιμος.

Ὁ συμπολίτης κ. Γ. Εὐθ. Μητρόπουλος, πλοίαρχος τοῦ πωληθέντος ἀτμοπλοίου «Νίκη» διετάχθη ν' ἀναχωρήσῃ εἰς Ἀμερικὴν πρὸς ἀραλαβὴν τοῦ διὰ τὴν Μεσόγειον προοριζομένου ὑπὸ Παναμαϊκὴν σημαίαν μεγάλου ἐπιβατηγοῦ. «Λοῦξορ» τῆς αὐτῆς ἑταιρίας Παπαδάκη. Εἰς τὸ αὐτὸ ἀτμόπλοιον πιθανὸν νὰ χρησιμοποιηθῇ καὶ τὸ ὑπόλοιπον πλήρωμα τοῦ πωληθέντος «Νίκη», ἤτοι ὁ ὑποπλοίαρχος Γ. Ι. Μακρῆς κλπ.

ΕΠΑΝΔΡΩΣΙΣ ΑΤΜΟΠΛΟΙΩΝ

Ἀνεχώρησε δι' Εὐρώπην πρὸς ἐπάνδρωσιν νεοαγορασθέντων ἀτμοπλοίων οἱ συμπολῖται μας Φίλιππος Μυκωνιάτης, ἀρχιθερμαστὴς Γεράσιμος Μητρόπουλος μάγειρος, Εὐθύμιος Τσαναῆς καὶ Σπῦρος Κατσαντώνης, ναῦται.

Ὁ συμπολίτης μας Ἰω. Κασιδάκης πλοίαρχος, ἀνεχώρησε δι' Ἰταλίαν πρὸς ἐπάνδρωσιν νεοαγορασθέντος ἀτμοπλοίου.

ΥΠΟΜΝΗΣΙΣ

Εἰς τοὺς φίλους συνδρομητὰς τῆς ἐφημερίδος μας ὑπενθυμίζομεν ὅτι αἱ ἐξάμηνοι συνδρομαὶ αὐτῶν ἔληξαν. ἐὰν δὲ ἐπιθυμοῦν τὴν συνέχισιν τῆς ἀποστολῆς τοῦ φύλλου παρακαλοῦνται νὰ συμπληρώσουν τὴν συνδρομήν των. Ἐπίσης παρακαλοῦνται οἱ τυχὸν καθυστεροῦντες τὴν ἐτησίαν συνδρομήν των, ὅπως τὴν ἐμβάσουν εἰς τὰ γραφεῖα μας διὰ τὴν ἀπρόσκοπτον ἀποστολὴν τοῦ φύλλου των.

Ἡ Ἀλληλογραφία μας

Κ. Κ. Νικόλ. Λατσούδην, Σὰν Φραντσίσκο (Ἡνωμ. Πολιτειῶν) Εὐθ. Η. Σφίτσον, Μονρὼ (Βορ. Καρολίνας,) Μαρίον Π. Καραχάλιου, Μαϊάμι (Φλωρδος), Σάσσαν Ζ. Δροσοπούλου, Σαβάνναν.— Ἐτησίαν συνδρομήν σας ἐλάβαμεν καὶ εὐχαριστοῦμεν θερμῶς.

κ. Ἠλ. Μακρῆν, Ἠλεκτρικὴν Ἑταιρείαν Ἰτέας.— Ἐλάβαμεν ἐτησίαν συνδρομήν σας καὶ εὐχαριστοῦμεν πολύ.

κ. Ἠλ. Μιχόπουλον, Βόλον.— Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς διὰ τὰς πύθον πρακτικὰς ὑποδείξεις σας περὶ σηροτροφίας. Δυστυχῶς ἡ μὴ συγκρότησις ἀκόμη Κοινοτικοῦ Συμβουλίου εἰς τὸ Γαλαξείδι μᾶς ἐμποδίζει κάθε ἀποτελεσματικὴν συνεννόησιν. Κατὰ τὰ ἄλλα δὲν ἀπελπιζόμεθα.

κ. Ε. Κατ., Πειραιᾶ.— Εἶναι πολὺ χαρακτηριστικὰ αὐτὰ ποὺ μᾶς ἐγράψατε καὶ θὰ τὰ δημοσιεύσωμεν

κ. Ἰωάν. Ἠλ. Στεργίου.— Ἐλάβομεν ἐτησίαν συνδρομήν σας καὶ εὐχαριστοῦμεν πολύ

κ. Νίκον Κ. Παπαγεωργίου.— Μέσον τοῦ φίλου κ. Εὐθ. Γουργουρῆ ἐπήραμε τὸ σταλέν. Προηγουμένως δὲν εἴχαμε πάρει τίποτε. Εἶναι ὡραῖο καὶ αὐτὸ καὶ θὰ πάρῃ τὴ σειρά του.

κ. Γεώργ. Ι. Βλασσόπουλον, Σὰν Φραντσίσκο.— Ἐλάβαμεν τὴν ἐτησίαν συνδρομήν σας καὶ εὐχαριστοῦμεν θερμῶς.

κ. Εὐθ. Π. Παπαδόπουλον, Νέαν Ὑόρκην.— Ἐλάβομεν τὴν ἐτησίαν συνδρομήν σας καὶ εὐχαριστοῦμεν πολύ.

κ. κ. Παναγιώτην Κ. Μπουγᾶν, Νικόλαον Θ. Καμμένον, Λάμπρον Γεωργούλην, Θεοδ. Εὐθ. Ζανιᾶν, Σπῦρον Ζ. Ἀνατσῖτον, Λεβαντῆν Ζ. Ἀνατσῖτον, Ἰωάννην Γεωργίου, Ἀνδρ. Γ. Μηνᾶν, Δημ. Ν. Βαρῶνον, Ἰωάνην Στεργίου, Βασιλ. Ν. Μανουδάκην. Συνδρομαί σας ἐτήσιαι ἐλήφθησαν καὶ εὐχαριστοῦμεν πολύ.

κ. κ. Παρασκ. Σ. Φουρνέλλαν, Ἠλ. Κασανδρῆν, Ἐπισταμένην Κ. Δόγκα, ἑξάμηνοι συνδρομαί σας ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν.

ΔΙΑ ΤΗΝ ΥΓΕΙΑΝ ΤΟΥ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙΟΥ

Κατόπιν τῶν πληροφοριῶν περὶ τῆς θλιβερᾶς ὑγιεινῆς καταστάσεως εἰς τὸ Γαλαξεῖδι, περὶ τῆς ὁποίας ἐγράφομεν εἰς τὸ παρελθὸν φύλλον μας τὸ Διοικ. Συμβούλιον τοῦ Συνδέσμου μας λόγῳ τῆς μὴ συγκροτήσεως εἰσέτι Κοινοτικοῦ Συμβουλίου ἠναγκάσθη νὰ ἀπευθύνῃ ἔγγραφον εἰς τὸ ὑπουργεῖον Ὑγιεινῆς, τὸ ὁποῖον ἐπέδωκεν ἓν τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου μας εἰς τὸν Γενικὸν Διευθυντὴν τοῦ ὑπουργείου κ. Κοπανάρην, εἰς ὃν καὶ ἀνεπτύχθη ἡ ἀνάγκη, ὅπως τὸ ὑπουργεῖον ἔλθῃ ἀρωγὸν διὰ τῆς ἀποστολῆς φαρμάκων τὸ ταχύτερον εἰς τὴν πατρίδα μας. Ὁ κ. Κοπανάρης μὲ πλήρη κατανόησιν καὶ συγκινητικὴν προθυμίον πράγματι ἀνέθεσεν εἰς τὸν τμηματάρχην τοῦ ὑπουργείου κ. Πολυκράτην τὴν μέριμναν, ὅπως ἐν συνεννοήσει μὲ τὸν ἐπισκεφθέντα αὐτὸν Σύμβουλον τοῦ Συνδέσμου μας διατεθῇ ἐπαρκὴς ποσότης φαρμάκων διὰ τὸ Γαλαξεῖδι. Ἡ πρόθυμος καὶ ταχεῖα αὐτὴ λύσις τοῦ ζητήματός μας μᾶς ὑποχρεώνει νὰ ἐκφράσωμεν θερμοτάτας εὐχαριστίας πρὸς ἀμφοτέρους τοὺς ἀξίους τούτους ἀνωτέρους λειτουργοὺς τοῦ ὑπουργείου Ὑγιεινῆς.

Δωρεαί

Ἐκ παραδρομῆς δὲν ἐδημοσιεύθησαν εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον μας αἱ κάτωθι ὑπὲρ τῶν σκοπῶν τοῦ Συνδέσμου μας δωρεαὶ γενόμεναι εἰς μνήμην τοῦ ἀλησμονήτου Τάσσου Καμμένου:

Τῆς κας Ἰουλίας Γερασάκη δρχ. 50.000, τῆς κας Κούλας Καρυδάκη 50.000, τοῦ κ. Γεωργ. Χαρ. Ζαγορᾶ 50.000.

—Ὁ κ. Ἰωάν. Ἠλ. Στεργίου προσέφερεν ὑπὲρ τῶν σκοπῶν τοῦ Συνδέσμου μας 5 δολλάρια.

— Ἡ συμπολῖτις μας κα Σούλα Π. Χοῦτη, τὸ γένος Σπύρου Λ. Ἀγγουρᾶ μᾶς ἀπέστειλεν ἐκ Καναδᾶ—Τάουν δρχ. 100.000 ὑπὲρ τῶν σκοπῶν τοῦ Συνδέσμου μας εἰς μνήμην τῆς μάμμης της Εὐσταθίας Λ. Ἀγγουρᾶ.

— Ἐπίσης ὁ μικρούλης φίλος μας Ἠλίας—Μόρης Λ. Παλαιολόγος ἀπέστειλεν ὑπὲρ τῶν σκοπῶν τοῦ Συνδέσμου εἰς μνήμην τοῦ πάππου του Ἠλία Μόρη δρχ. 50.000.

— Ἐπίσης ἡ κα Ἀννέτα Ἠλ. Μόρη ὑπὲρ τῶν αὐτῶν σκοπῶν δραχ. 50.000 εἰς μνήμην τοῦ συζύγου της.

— Ἀνώνυμος συμπολίτης μᾶς ἀπέστειλεν ὑπὲρ τῶν σκοπῶν τοῦ Συνδέσμου μας δρχ. 100.000.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Συνδέσμου ἐκφράζει πρὸς ὅλους θερμοτάτας εὐχαριστίας.

Ἀρραβῶνες

Μετὰ χαρᾶς ἀναγγέλλομεν ὅτι ἡ συμπολῖτις μας δὶς Νίνα Κ. Μητροπούλου καὶ ὁ κ. Πέτρος Τάτος, πλοίαρχος Ε. Ν. ἐξ Ἀνδρου ἀντήλλαξαν δακτύλιον ἀρραβῶνος.

ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΗ ΣΥΡΡΟΗ

ΓΑΛΑΞΕΙΔΙ, Ἰούλιος. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ἀπὸ ἡμερῶν ἡ πόλις μας φιλοξενεῖ 680 ἄτομα, δηλαδὴ περὶ τὰς 160 οἰκογενείας. Δὲν πρόκειται περὶ μεταναστεύσεως αὔτε περὶ τουριστικῆς ἐκδρομῆς. Ὅλος ὁ πληθυσμὸς αὐτὸς ἐγκατέλειψε τὸ χωριό του Κουλοβάτες λόγῳ τῶν ἐπιχειρήσεων αἱ ὁποῖαι διεξάγονται ἐκεῖ καὶ κατέφυγεν εἰς τὸ Γαλαξείδι, ὅπου εὗρε πρόθυμον καὶ ἐγκάρδιον φιλοξενίαν. Εἰς ὅλους ἐδόθησαν ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς Στεγάσεως οἰκίαι καὶ κάθε συνδρομή, οὕτω δὲ ὅλα τὰ σπίτια, τὰ ὁποῖα ἦσαν κλειστὰ ἐδέχθησαν τοὺς νέους ἐνοίκους. Οἱ Κουλοβατιανοὶ δὲν εὑρίσκουν λόγους διὰ νὰ ἐκφράσουν τὰς εὐχαριστίας των διὰ τὰ φιλόξενα αἰσθήματα τῶν Γαλαξειδιωτῶν καὶ τὰς περιποιήσεις των.

Ἐννοεῖται ὅτι ἡ συρροὴ τόσου πληθυσμοῦ ἐνεψύχωσε τὴν κίνησιν ἐδῶ. Ἡ ἀγορά, τὰ καφενεῖα, οἱ ταβέρνες ἀπέκτησαν ἐξαιρετικὴν ζωηρότητα. Καὶ ἀποτελεῖ παραγωγίαν διὰ τοὺς καλοὺς αὐτοὺς αὐτοὺς καὶ ἐργατικοὺς ἀνθρώπους ὅτι φιλοξενοῦνται εἰς ἕνα τόπον, ὁ ὁποῖος νοιώθει τὴν δύσκολην θέσιν τους καὶ φροντίζει νὰ ἐλαττώνῃ τὶς στενοχώριες των.

Ε. Η. Κ.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΗΧΩ

Πληροφορίαι

— Μὲ ἰδιαιτέραν χαρὰν πληροφοραίμεθα ὅτι ἡ σύζυγος τοῦ ἐκ τῶν Συμβούλων τοῦ Συνδέσμου μας καὶ μέλους τῆς Συντακτικῆς μας Ἐπιτροπῆς φίλου κ. Εὐθ. Γουργουρῆ ἀπέκτησεν ἄρρεν. Θερμότατα συγχαρητήρια καὶ εὐχὰς διὰ τοὺς εὐτυχισμένους γονεῖς καὶ τὸ νεογέννητον.

Ὁ φίλος συμπολίτης ὑπίατρος τοῦ Β. Ναυτικοῦ κ. Ἰωάν. Στ. Ἀρβανίτης ἐτοποθετήθη ἐπὶ τοῦ ἀρματαγωγοῦ «Ἀλιάκμων», τὸ ὁποῖον προωρίσθη διὰ τὸν δίμηνον θερινὸν ἐκπαιδευτικὸν πλοῦν τῶν δοκίμων.

— Ἀφίκετο ἐξ Ἀμερικῆς ὁ συμπολίτης κ. Ἰωάν. Ἠλ. Σπεργίου.

— Ἀφίκετο πρὸς ἀνάπαυσιν ἀπουσιάσας ἐπὶ διετίαν, ὁ πλοίαρχος τοῦ ἀτμ. «Φαΐαξ», συμπολίτης μας κ. Τάκης Ἀγγουρᾶς.

— Ἐπίσης διαμένει ἀπό τινος παρ' ἡμῖν ἀφιχθεὶς πρὸς ἀνάπαυσιν ὁ φίλος συμπολίτης μας πλοίαρχος κ. Ἠλ. Τσαουσάκης, ὅστις ὑποστὰς μικρὰν ἐγχείρησιν ἀνέρρωσεν ἤδη τελείως.

— Εὐχαρίστως πληροφορούμεθα ὅτι ὁ συμπολίτης μας κ. Φίλιππος Ν. Μανουδάκης ὠνομάσθη πλοίαρχος γ'.

— Ὁ συμπολίτης κ. Ε. Μαρλᾶς κατὰ τὸ τελευταῖον συνέδριον τῶν ἐκτελωνιστῶν ἐξελέγη πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Ὁμοσπονδίας Ἐκτελωνιστῶν.

— Εἰς τὸ Ἀθηναϊκὸν «Ἐμπρὸς» τῆς 12ης Ἰουλίου ὁ συμπολίτης μας κ. Σ. Λογιόπουλος δι' ἐπιστολῆς του ἐκφράζει τὸ δίκαιον παράπονον ὅτι κανένα κρατικὸν ἀτμόπλοιον δὲν φέρει τὸ ὄνομα «Γαλαξείδι».

— Προφανῶς ἡ ἐπιστολὴ ἐστάλη πρὸ πολλοῦ καὶ ἐδημοσιεύθη, ἀφοῦ πλέον ἡ παράλειψις διωρθώθη, ὅπως ἐγράψαμεν εἰς τὸ περασμένον φύλλον μας.

— Ἀφίκετο εἰς τὸν Πειραιᾶ ἀπὸ μακρὰ ἔτη ἐν Ἀμερικῇ ἀπουσιάζων συμπολίτης μας κ. Γ. Κ. Μητρόπουλος μετὰ τῆς συζύγου του καὶ τῆς θυγατρός του.

— Ἡ ἑτέρα ἐκ τῶν πλωτῶν δεξαμενῶν «Ὑπερίων» μὲ πλοίαρχον τὸν συμπολίτην μας κ. Νικ. Μασχολῖον ἀπέπλευσε διὰ Λιβόρνον πρὸς ἐκτέλεσιν διαταγμένης ὑπηρεσίας.

— Κατέπλευσεν εἰς τὸν Πειραιᾶ ἀγορασθὲν προσφάτως ἐν Ἀγγλίᾳ ὡραῖον θαλαμηγὸν ὑπὸ τῆς ἀπομπλοΐας Παρνασσίδος Εὐθ. Θ. Στεφόρος Α. Ε.»

— Εἰς αὐτὸ ἐδόθη τὸ ὄνομα «Ἰτέα» καὶ εἶναι προωρισμένον μετὰ τὸ ἄνοιγμα τῆς διώρυγος Κορίνθου διὰ τὴν συγκοινωνίαν καὶ τοῦ Κρισαϊκοῦ κόλπου.

— Τὴν «Ἰτέαν» ἔφερεν ἐξ Ἀγγλίας ὁ ἐκεῖ ἀπὸ ἐτῶν ἐγκατεστημένος συμπολίτης μας πλοίαρχος κ. Ἰωάν. Κολέντζος.

— Κατόπιν ἀπουσίας 15 περίπου ἐτῶν ἐπανῆλθεν ἐξ Ἀμερικῆς ὁ συμπολίτης μας κ. Εὐθ. Γ. Κουτσοπέταλος.

— Διὰ Καΐρης—Τάουν τῆς Νοτίου Ἀφρικῆς ἀνεχώρησεν ὁ συμπολίτης κ. Σπυρ. Στεφόπουλος.

— Ἐπίσης ἀνεχώρησαν δι' Ἀμερικὴν ὁ κ. καὶ ἡ κ. Μιχαὴλ Κατσούλη.

ΘΑ ΓΙΝΗ ΚΟΙΝΟΤ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ;

Ὁ διορισθεὶς νέος Νομάρχης Φωκίδος κ. Μπαγλανέας πληροφορούμεθα ὅτι μεταξὺ τῶν πρώτων ὑποσχέσεων ποὺ ἔδωκεν εἶναι ὅτι θὰ προβῇ τὸ ταχύτερον εἰς τὸν καταρτισμὸν τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου Γαλαξειδίου.

ΜΙΑ ΕΠΙΤΥΧΗΣ ΕΓΧΕΙΡΗΣΙΣΣΥΜΠΟΛΙΤΙΔΟΣ

Πρὸ ἡμερῶν ἀφίκετο ἐκ Γαλαξειδίου πρὸς θεραπείαν ἡ συμπολῖτις Εὐθυμία Κορδοπάτη συνοδευομένη ὑπὸ τοῦ ἀνεψιοῦ της κ. Ι. Κατσούλη καὶ τῆς συζύγου του, πάσχουσα ἐκ βαρείας μαστοϊδίτιδος. Εἰσελθοῦσα εἰς τὴν ἐν Πειραιεῖ γνωστὴν Κλινικὴν «Ὁ Ἅγιος Σπυρίδων» ὑπέστη ἐπιτυχῆ ἐγχείρησιν ὑπὸ τῶν διακεκριμένων χειρούργων ἰατρῶν κ.κ. Γ. Σώτροπα καὶ Ἀλ. Μαρσέλλου, ἤδη δὲ τελείως ἰαθεῖσα ἐπέστρεψεν εἰς τὴν πατρίδα.

ψηφ/στη: Ηλίας Π. Κουμπαρούλης